آیت ماندگار

- دوهفته نامه سیاسی، اجتماعی
- شماره ۳۳
- نیمه دوم اردیبهشت ۱۳۹۶
- سال سوم

- هشت صفحه
- قیمت: ۱۰۰۰ تومان
- No.33 Second Half of May.2017
- Political, Social

Ayatemandegar biweekly

نگاه آیت ماندگار پیرامون بافت فرسوده تهران:

خطری بنام بی تدبیری!

ساختمان های زیادی در شهر تهران وجود دارد که از نظر سازه ای و ایمنی در وضعیت خطرناکی قرار دارند که با تن ندادن مالکان آنها به رفع خطرات و عدم توجه به اخطارهای ایمنی شهرداری راه را برای بروز حادثه ای دیگر هموار می کنند. البته این پافشاری های نادرست بی دلیل نیست.
قانون به مالکان در برابر احکام شهری برتری داده و این برتری باعث شده تا شهرداری نتواند با قاطعیت با مالکان ساختمان های خطرناکی که جان و مال مردم و امنیت شهری را تهدید می کنند برخورد کند.
قوه قضاییه را هم نمی توان مقصر دانست چراکه شرع چیزی متفاوت از احکام شهری می گوید. اما حال با وضعیت موجود چه باید کرد؟ از طرفی به شهرداری فشار می آورند که باید نظارت و برخورد با ساختمان های مستعد ریزش را پیگیر باشد و از طرفی احکام صادره را مالکان با بردن شکایت به دیوان عدالت و قوه قضاییه می شکنند، شهر در وضعیت نابسمانی قرار گرفته و مسئولان در چالش مانکن شرکت کرده اند. ۶

در تهران مانور مدیریت بحران تشکیل نشده است

محمدمهدی تندگویان
عضو شورای شهر تهران ۸

چرایی اغماض در نظارت بر ساختمان سازی

طیبه سیاووشی
نماینده مجلس شورای اسلامی ۸

مریم اسداللهی سهی در گفت‌وگو با آیت ماندگار:

هیچ معضل و مشکلی یک شبه و آنی اتفاق نمی افتد

۷

سرمقاله

موسیقی پلی بین نام کاندیدا و صندوق!

سام شرف زاد
روزنامه نگار

مناظره نامزدهای ریاست جمهوری به صورت زنده پخش شد. گذشته از آن که یکی از این مناظره ها تحت عنوان مناظره فرهنگی و سیاسی برگزار شد و بیشتر اقتصادی بود، نکات قابل توجهی برای مخاطبین هنر خصوصا دنبال کننده های حوزه موسیقی داشت. این جریان از دقایق ابتدایی مناظره و صحبت های رییس جمهور شروع شد. «ما یک هنرمند داریم از اینکه دعای ماه رمضونش رو پخش کنیم اِبا می کنیم. یه ربنایی که مردم علاقه دارن پخش نمی‌کنیم.» اتفاقی که از سوی شهردار تهران بی پاسخ نماند و این اتفاق را استفاده ابزاری دانست و ادعا کرد ده ها میلیارد به خانه موسیقی کمک شده است! مسئله ای که از سوی خانه موسیقی تکذیب شد. اسحاق جهانگیری نیز از این فضا دور نماند و به این موضوع اشاره کرد: پذیرفته نیست هنرمندی تمام مراحل برای اجرای کنسرت را طی کند ولی مقامی با هر شرایطی جلوی آن را بگیرد و لغو کند. آنچه تا این قسمت یادداشت خواندید مرور اتفاقات موسیقایی مناظره بود و نگارنده قصدِ قضاوت ندارد چرا که همه چیز گویا است. ... ۸

در این شماره می خوانید

حمید آیتی در گفت‌وگو با آیت ماندگار:
بدون اتکا به منابع دولتی کار را پیش بردیم
۶و۷

به بهانه نیمه شعبان بررسی شد:
راز همتایی لیله میلاد امام زمان (عج) با شب قدر
۸

دریچه

در گفت‌وگو با هداوند مطرح شد؛

پیشنهادها برای اصلاح قوانین و مقررات به منظور پیشگیری از تکرار حادثه پلاسکو

عضو هیات ویژه گزارش ملی پلاسکو به ارائه پیشنهادهایی برای اصلاح قوانین و مقررات به منظور پیشگیری از تکرار حادثه پلاسکو پرداخت.

مهدی هداوند با بیان اینکه تکلیف نگهداری عمده از ساختمان پلاسکو بر عهده‌ی مالک یعنی بنیاد مستضعفان بوده است، ولی با وجود اخطارها مبنی بر ناایمن بودن ساختمان در برابر حریق اقدام جدی صورت نگرفته است، اظهار کرد: شهرداری تهران، در اجرای کامل و به موقع بند ۱۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری و تبصره آن، کوتاهی داشته است.

وی افزود: همچنین درباره اجرای مبحث ۲۲ مقررات ملی ساختمان برای تعیین روش نگهداری و بهره‌برداری ایمن و مطمئن بناهای موجود علیرغم ابهامات آن، حساس نبوده است.

عضو هیات ویژه گزارش ملی پلاسکو ادامه داد: تکلیف قانونی وزارت تعاون به بازرسی حفاظت فنی از کارگاه‌های واقع در ساختمان پلاسکو، روشن بوده و کوتاهی در انجام این امر از سوی وزارت نام برده در مورد ساختمان پلاسکو خلاف وظایف قانونی این وزارتخانه می‌تواند تلقی شود. هداوند با بیان اینکه با وجود اقدامات مثبت در حال اقدام، وزارت راه و شهرسازی درباره مقررات ایمنی و مسائل ساختمان‌های موجود مانند ملاحظات اجرایی مبحث ۲۲ به مقررات ملی ساختمان طور تاریخی کم توجه بوده است ، تصریح کرد: وزارت کشور در اجرای مبحث ۲۲ مقررات ملی ساختمان اقدام موثری نکرده و به نظر می‌رسد به وظیفه خود در این خصوص موثرتر می‌توانسته عمل کند. وی با بیان اینکه شورای ساختمان باید به مسأله ایمنی فضای کاری کسبه و ساختمان از بعد حریق توجه می‌کرد، زیرا به هر نحو از اخطارهای آتش نشانی مطلع بوده و می‌توانست همانند سایر فعالیت‌های جاری خود آنرا نیز مورد پیگیری جدی قرار دهد، گفت: سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی تهران تا حدودی به تکلیف خود در بازرسی از ساختمان و دادن اخطار عمل کرده، اما این اقدامات موثر نبوده است. شایان ذکر است که در مجموع، این سازمان ابزار قانونی لازم برای تحقق الزامات قانونی و الزام اشخاص را در اختیار ندارد.

هداوند با بیان اینکه لازم است در لایحه قانونی مدیریت شهری، لحاظ تمامی اصول فنی منطبق و یا هماهنگ با مقررات ملی ساختمان و قانون نظام مهندسی تبیین شود، گفت: در مواردی که احیانا مقررات ملی ساختمان ناقص یا مسکوت باشد و شهرداری بنا به ضرورت، به آنها نیاز داشته باشد، لازم است هر گونه ضابطه و معیار اضافی قبل از آنکه ملاک عمل قرار گیرد، به منظور هماهنگی با سایر ضوابط ملی موجود، به تائید شورای تدوین مقررات ملی ساختمان ایران رسیده و هماهنگی‌های لازم در این خصوص ایجاد شود.

عضو هیات ویژه گزارش ملی پلاسکو تصریح کرد: در مصوبات شورای شهر مرتبط با ایمنی در برابر آتش، موارد تعیین صلاحیت شرکت‌های مهندسین مشاور توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی و تعیین صلاحیت شرکت‌های کنترل و بازرسی (در چهارچوب مقررات ملی ساختمان) توسط وزارت راه و شهرسازی و تائید مصالح و سیستم‌ها توسط مرکز تحقیقات راه و شهرسازی (از طریق گواهینامه فنی) و سازمان استاندارد (استاندارد ملی) صورت گیرد و سازمان آتش نشانی از این وظایف معاف شود. هداوند با بیان اینکه نبود شناسنامه ایمنی حریق در ساختمان که در برگیرنده وضعیت کنونی ساختمان‌های موجود و جدید است، خلاء قابل توجهی محسوب می‌شود، اضافه کرد: شناسنامه ایمنی حریق برای ساختمان‌های موجود باید بر اساس ضوابط حداقلی ایمنی حریق و برای ساختمان‌های جدید بر اساس مقررات ملی ساختمان تدوین و صادر شده و هر گونه نقل و انتقال حقوقی (اعم از فروش، اجاره و ...) منوط به تاییدیه‌های موجود در شناسنامه ایمنی حریق ساختمان شود. وی با بیان اینکه رفع نقص حقوقی سازمان مدیریت بحران کشور با توجه به تمدید قانون نخستین تا پایان سال ۱۳۹۳ و با لحاظ تمدید نشدن دوباره آن از تاریخ یاد شده تا امروز ضروری است، عنوان کرد: در حال حاضر، کارکرد و صلاحیت‌های آن سازمان دچار خلأ قانونی است. هداوند با اشاره به لزوم تعیین نقش، وظایف و اختیارات تمامی دستگاه‌های ذیربط در پیشگیری و مقابله با حوادث غیر مترقبه، تصریح کرد: این مساله انکار نشدنی است که اصل اساسی و اولیه در مقوله مدیریت پیشگیری و مقابله با بحران‌ها به دلیل درگیر شدن دستگاه‌ها و نهادهای مختلف در آن به لحاظ گستردگی ابعاد حوادث غیرمترقبه، هماهنگی میان دستگاه‌ها و نهادهای ذیربط است. به گفته وی کنترل و نظارت بر ایمنی ساختمان‌ها توسط افراد حقیقی و نهادهای مرتبط از پشتوانه قانونی برخوردار نبوده و لازم است ضمانت لازم برای اقدامات قانونی از طریق قانونگذاری در مجلس شورای اسلامی تحقق یابد. عضو هیات ویژه گزارش ملی پلاسکو با بیان اینکه آیین نامه موجود حفاظت فنی کارگاه‌ها در خصوص کمیته‌های فنی، کمی محور است و صرفا به تعداد کارگران به عنوان عامل اصلی در تاسیس کمیته حفاظت یا شرایط مسئول ایمنی اشاره دارد، اضافه کرد: در حالی که شاخص‌های مهم دیگری مانند نوع صنعت، میزان حوادث ناشی از کار موجود در کارگاه، موقعیت جغرافیایی کارگاه، نوع ماهیت کار از نظر سخت و زیان آوری و عادی بودن، تعداد کارگران در معرض ریسک‌های شدید در کارگاه و ... باید جزء ملاک‌های تشکیل کمیته فنی بوده و در اصلاح آیین نامه و مقررات مرتبط با موضوع، توسط وزارت تعاون لحاظ گردد. هداوند تاکید کرد که در قوه قضاییه نیز می‌توان تاسیس دادگاه اداری در زمینه تخلفات حفاظت فنی کارگاه‌ها را بررسی کرد و البته تا زمان قانونی شدن این مهم، در شعب ویژه قضایی در خصوص جرایم کار را پی گرفت.

وی خاطرنشان کرد: حضور دادستان در حوزه پیشگیری را باید بسیار بیشتر و به نحوی عملیاتی‌تر تقویت کرد و پشتوانه‌های قانونی و ساز و کارهای اجرایی آن را در صورت کمبود، با لوایح قانونی مناسب فراهم کرد.

نظریه

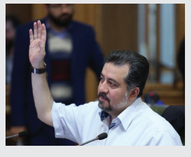

تشکیل ستاد مشترک؛ راهکار هماهنگی دستگاه‌ها

شهرداری پلمپ می کند، قوه قضاییه رفع پلمپ می‌دهد

محمد تندگویان، عضو شورای اسلامی شهر تهران گفت: وحدت رویه بین قوه قضاییه و شهرداری وجود ندارد و هر جا که شهرداری برای پلمپ واحدهای ناایمن ورود می کند مالک با مراجعه به قوه قضاییه یا دیوان عدالت اداری می تواند حکم نقض احکام شهرداری و یا جلب مجری حکم را بگیرد.

محمد تندگویان،عضو شورای اسلامی شهر تهران و سخنگوی فراکسیون اصلاح طلبان شورا با بیان این مطلب و با اشاره به بخش هایی از گزارش هیات ویژه ملی بررسی حادثه ساختمان پلاسکو که به رعایت نشدن بند ۱۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری و تبصره آن پرداخته است، افزود: موضوع در عدم صراحت خود ماده است، زمانی‌که شهرداری با پلمپ یا جلوگیری از فعالیت ورود می کند به علت نبود وحدت رویه بین قوه قضاییه و شهرداری اگر مالک به قوه قضاییه یا دیوان عدالت مراجعه کند حکم می تواند فک پلمپ و یا حتی در مواردی حکم جلب برای اجرا کننده ها حتی در حد شهردار منطقه را بگیرد.

وی ادامه داد: این مشکلی است که در ضوابط و اجرای قوانین داریم. متاسفانه قوه قضاییه حقوق مالکان را به حقوق و منافع شهر ترجیح می دهد البته آنجا هم نمی توانیم قاضی را زیر سوال ببریم چون شرع و فقه ما اینطور است. یعنی من فکر می کنم باید قوانین فرا دستی وارد و در قوه قضاییه وحدت رویه ای ایجاد شود که اگر شهرداری جایی ورود و برخورد کرد دیگر قوه قضاییه برخورد عکس نکند و جلوی کار را نگیرد.

تندگویان تصریح کرد: تا وقتی به این وحدت رویه نرسیم این موضوع به این روال ادامه خواهد داشت و من نمی توانم بگویم که ۱۰۰ درصد شهرداری قصور کرده یا قوه قضاییه! این مشکل یک مشکل واقعی است و هر روز با این مشکل مواجه هستم. حتی در کمیسیون ماده ۱۰۰ هم این مشکل را دارد یعنی مردم با مراجعه به قوه قضاییه قاضی حکم به باطل شدن این ماده می دهد. سخنگوی فراکسیون اصلاح طلبان شورای شهر تهران اضافه کرد: این موضوع؛ نه موضوع شوراست نه شهرداری، یک موضوع بین نهادی و فرادستی است، حتی اگر در مبحث ۲۲ نیز ورود پیدا کنیم بخشی به وزارت کار مربوط است و بخشی به شهرداری و اگر هر دوی اینها برای برخورد ورود کردند و باز مالکان به قوه قضاییه مراجعه و حکم علیه هر دوی آنها گرفتند نهایتا باید چه کرد؟

وی تشکیل نهادی مشترک بین این دستگاه ها را امری ضروری دانست و گفت: ما الان این مشکل را داریم و به نظر من این کار کمیته مشترک است و باید به چیزی بین قوه قضاییه و نهادهای اجرایی بخصوص ایمنی بوجود بیاید که به جمع بندی برسیم و وحدت رویه را به قوه قضاییه ابلاغ کنیم که در کنار ما بایستد و به جای اینکه برای مالک حکم صادر کند پشتیبان حکم اجرایی ما باشد تا بتوانیم به اهدافمان در شهر برسیم وگرنه به مشکل می خوریم همچنان که تا الان همین رویه بوده است و هیچ وقت در این موضوع موفق نشده ایم.

تندگویان با اشاره به اینکه تا کنون اقدامی برای تشکیل کمیته مشترک چه در شهرداری و چه در شورا صورت نگرفته است اظهار داشت: نه در سه یا چهار سال گذشته شورا و نه فقط در موضوع پلاسکو این اتفاق نیافتاده است، من نماینده کمیسیون باغات هستم و در ماده ۱۰۰ هم شعبه دارم در هر دو موضوع شاهد این اتفاقیم که در حکمی که به نفع شهر است مالک از طریق قوه قضاییه یا دیوان عدالت یا شعبات عمومی فک حکم ما را می گیرد و در این راه هیچ وقت نتوانستیم به نتیجه برسیم.

این عضو شورای شهر تهران با بیان اینکه در شرع قوانین مالکانه بر قوانین شهر و قوانین عمومی جامعه ارجحیت دارد، تصریح کرد: این مشکل را باید جایی حل کرد و پیگیری هایی هم کردم اما به نتیجه نرسید. حتی به عنوان کمیسیون شهری شواری شهر با شورای فقهی دفتر رهبری برای این موضوع جلسه ای داشتیم و درخواست ما این بود که با ورود علما مباحث فقی را در مباحث حقوق شهروندی وارد کنیم ولی آنجا هم به نتیجه نرسیدیم. وی اضافه کرد: این اتفاق یک موضوع شرعی است که خیلی از علما به آن معتقد نیستند چراکه تخلفات سازه ای یا ساختمانی که ما مطرح می کنیم در شرع چیزی برای آن وجود ندارد. به عنوان مثال مردم استفاده از مواد مخدر را شاید حرام هم بدانند اما تخلف ساختمانی را حرام نمی دانند و معتقدند با پرداخت مبلغی می توانند آن را انجام دهند. این یک نوع مشکل حقوقی است که در ایران داریم و عملا اگر جایگاه مشترکی بوجود نیاید و قوانین فقهی و شرعی قضایی مشترک بین نهادهای مجری و قوه قضاییه ایجاد نشود هیچ وقت این مشکلات حل نخواهد شد و همین رویه باقی می‌ماند. تنگویان یادآور شد: در شورا با اینکه کمیسیون حقوقی هم وجود دارد دغدغه ای برای حل این مشکل وجود نداشته و با انعکاس موضوع هم اتفاقی نیافتاد.

فرضیه

علی صابری مطرح کرد:

گزارش دولت درباه حادثه پلاسکو منصفانه بود

عضو حقوقدان شورای شهر گفت: دولت و شورای شهر گزارش های مختلفی درباره حادثه پلاسکو منتشر کردند اما گزارش دولت منصفانه بود. علی صابری، عضو حقوقدان شورای شهر با بیان اینکه در کشور مشکل تورم قوانین داریم اظهار داشت :برخی ها به خلا قانون در کشور اشاره می کنند اما در کشور مشکل تورم قوانین داریم،بدون توجه به قوانین گذشته، اقدام به تصویب قوانین جدید می کنیم و با این شرایط در مواجهه با حادثه پلاسکو با تورم قوانین روبرو می شویم که هیچ نهادی مسئولیتی نمی پذیرد.

عضو پارلمان شهر تهران ادامه داد:در حادثه پلاسکو از قوانین مختلفی از جمله ماده ۵۵ قانون شهرداری ها و ماده ۱۰۵ قانون کار و دیگر قوانین برای توجیه مسئولیت ها استفاده شد اما ماده ۵۵ قانون شهرداری ها بیشترین مسئولیت را در خصوص ایمنی شهر بر عهده دارد.

صابری گفت: قوانین در کشور منطبق با نیاز روز نیست و متاسفانه قوانین در کشور بیشتر از آنکه در کشور تعهد آور باشند، مسئولیت گریز است و نمایندگان مجلس بدون نظرسنجی اقدام به تصویب قوانین می کنندو در نهایت تنها جای نقد را برای کارشناسان باز می گذارند که باید شاهد این دست از حوادث و مسئولیت گریزی ها باشی.

عضو حقوقدان شورای شهر با بیان اینکه گزارش دولت منصفانه بود عنوان کرد:در گزارش شورای شهر به سختی توانستیم ماده ۵۵ شهرداری ها را به عنوان یکی از مقصران حادثه به دیگر اعضا ارایه کنیم اما در گزارش دولت بخشی از مسئولیت ها که به عهده وزارت کار بود بیان شد اگر چه نسبت به شهرداری ها در رتبه پایین تری قرار داشت و می توان به صراحت اعلام کرد که گزارش دولت منصفانه بود.

صابری تاکید کرد: در هیچ کدام از گزارش ها راهکار و راه حلی برای جلوگیری از حوادث بعدی نیامده بوداما باید از پتانسیل شورای عالی استان ها برای آموزش شورایی ها در خصوص تصویب قوانین بهتر که ابطال کمتری داشته باشد استفاده کرد و همچنین در خصوص اصلاح قوانین شوراها نیز استفاده کرد تا در زمینه قوانین مدیریت شهری با مشکلات کمتری مواجه شویم.

قوانین باید دقیق اجرا شود

پلاسکو، نتیجه گذشت و برخوردهای عاطفی در اجرای قانون

نایب رییس اول کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی گفت: گذشت و برخوردهای عاطفی و دوگانه در اجرای قانون پلاسکو را زمین زد و کسبه آن را بیکار کرد. در شهرهای دیگر هم مشکلاتی مانند تهران وجود دارد با این تفاوت که شهرداری ها امکانات متناسب با شهر ندارند و خطری بزرگی این شهرها را تهدید می کند. علی یارمحمدی با بیان این مطلب و با اشاره به وجود ناهماهنگی بین شهرداری و قوه قضاییه و اجرای ناقص بند ۱۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری که در گزارش هیات ملی بررسی حادثه پلاسکو اعلام شده است، افزود: اینکه شهرداری بعد از اخطارهای متعدد اقدام به پلمپ واحد متخلف می کند و مالک با مراجعه به قوه قضاییه حکم فک پلمپ می گیرد زمینه مشکلات امروز را فراهم کرده است. نایب رییس اول کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی اضافه کرد: اقدامات هر دو نهاد بر اساس قانون است و اقتضای جامعه، شهرداری بر اساس احساس خطر اقدام به جلوگیری می کند و قوه قضاییه هم بر اساس شرع و مراعات برخی از مسائل اجتماعی از قبیل بیکاری حکم به نقض حکم شهرداری می دهد. وی با بیان اینکه این برخورد دوگانه در اجرای قانون موجب بروز حوادث مشابه پلاسکو خواهد بود، اظهار داشت: به هر حال شرایط به گونه‌ای‌ست که ما ممکن است بازهم شاهد ریزش ساختمانی دیگر باشیم. در اجرای احکام هر نهادی که حکم آن ارزش بالاتری دارد باید اجرا شود ضمن اینکه لازم است نسبت به حکم صادره پاسخگو نیز باشند.

یارمحمدی ادامه داد: در آن روزی که حادثه پلاسکو رخ داد شهردار و معاونانش گفتند که احکام مربوط به پلمپ و فک آن در شورای تبدیل شهرستان یا استان گرفته شده است. در صورتی که در جلسه کمیسیون اعلام کردند که احکام جلوگیری از فعالیت این ساختمان صادر شده و باید جلوی فعالیت آنها گرفته شود. نایب رییس اول کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی در واکنش به صحبت های نماینده شورای شهر مبنی بر ورود مجلس به عنوان نهادی فرادستی در موضوع هماهنگی دستگاه ها، تصریح کرد: نیازی به ورود مجلس به مسائل شورا و یا شهری ندارد، مجلس شورای اسلامی قصور هر یک از نهادها را به آنها متذکر شده است.

وی یادآور شد: حادثه پلاسکو نتیجه گذشت و برخوردهای عاطفی بی مورد و نابجا بوده است، عدم برخورد قاطع دستگاه ها امروز دیگر ساختمان های نه فقط تهران بلکه کل کشور را در خطر قرار می دهد و هر لحظه باید منتظر اتفاقی تلخ مانند پلاسکو باشیم.

یارمحمدی افزود: در شهرهای دیگر هم مشکلاتی مانند تهران وجود دارد با این تفاوت که شهرداری ها امکانات متناسب با شهر ندارند و خطری بزرگی این شهرها را تهدید می کند. اگر در آینده اتفاقی مثل زلزله رخ دهد مسالما قادر به پاسخگویی با شهروندان نخواهیم بود و باید انتظار حوادثی بدتر از پلاسکو را داشته باشیم.

نایب رییس اول کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی اظهار داشت:اگر قوانین و حدود آن رعایت می شد امروز شاهد بیکار شدن ۴۵۰۰ کسبه پلاسکو نبودیم،اگر به قوانین توجه می شد می توانستیم قبل از حادثه ساختمان را مقاوم سازی می کردیم.این کار نیازمند عزم ملی است و دولت باید مر قانون را در این موارد اجرا کند.

یارمحمدی با اشاره به مشکلات موجود در مدیریت بحران یادآور شد: در آیندهای نزدیک جلسه ای با مدیریت بحران و دستگاه های مرتبط در وزارت کشور خواهیم داشت که در این جلسه موارد مربوط مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

تفحص

نگاهی به انتخابات پیش‌رو

سرنوشت انتخابات در دست تحریمی‌ها!

تازه ترین نظرسنجی ایرنا نشان می دهد که حدود ۶۷ درصد مردم در این انتخابات شرکت می کنند. میزان مشارکت مردم در این نظر سنجی که در روزهای ۱۷ و ۱۸ اردیبهشت ماه انجام شد؛ نسبت به دوره قبلی (۱۱ و ۱۲ اردیبهشت) سه درصد افزایش یافته است و پیش بینی می شود روز به روز بر میزان مشارکت مردم در انتخابات آتی ریاست جمهوری افزوده گردد.

ایرنا این نظرسنجی را با نمونه آماری ۶ هزارو ۸۹ نفر با روش نمونه گیری تصادفی و با استفاده از ابزار پرسشنامه به صورت حضوری در مراکز ۳۱ استان کشور انجام داده است.

در این نظرسنجی ۶۶٫۷ درصد جامعه آماری در پاسخ به این پرسش که شما برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری که پایان این ماه برگزار می شود چه تصمیمی گرفته اید؟، اعلام کرده اند در دوازدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری شرکت می کنند.

براساس نتایج بدست آمده ۱۶٫۲ درصد از شهروندان این مراکز اعلام کرده اند هنوز تصمیمی درباره شرکت در انتخابات نگرفته اند در این نظرسنجی همچنین از مردم سئوال شد که دیدگاه آنان به کدام یک از گروه ها و جریان های سیاسی فعال در کشور نزدیک تر است؟ که ۲۷٫۸ درصد پاسخگویان نظرات خود را به اصلاح طلبان، ۲۳٫۳ درصد به اصولگرایان و ۱۴ درصد به اعتدال گرایان نزدیک تر دانسته اند.

براساس این گزارش، ۲۰٫۷ درصد اعلام کرده اند نظرشان به هیچ یک از گروه های سیاسی نزدیک نیست و ۱۴٫۲ درصد نیز نسبت به این موضوع اظهار بی اطلاعی کرده اند.

براساس این نظرسنجی، ۵۱٫۴ درصد در پاسخ به این پرسش که چه افرادی در تصمیم گیری شما در رای نهایی تاثیرگذارند، اعلام کرده اند با تشخیص خودشان کاندیدای موردنظر خود را انتخاب می کنند.

این درحالیست که ۱۵٫۷ درصد آنان، نظرات خانواده و دوستان، ۱۲٫۶ درصد مراجع و روحانیون، ۱۳٫۲ درصد جریان ها و گروه های سیاسی، ۵٫۲ درصد دانشگاهیان و ۱٫۸ درصد هنرمندان و ورزشکاران را در تصمیم گیری برای رای نهایی خویش موثر می دانند.

۶۳٫۴ درصد از پاسخگویان نظرسنجی ایرنا در جواب این پرسش که «آیا برای انتخابات ریاست جمهوری کاندیدای مورد نظر خود را انتخاب کرده اید؟ گفته اند: کاندیدای مورد نظرشان را از اکنون انتخاب کرده اند اما ۳۶٫۶ درصد دیگر منتظر شنیدن برنامه نامزدها تا پایان تبلیغات هستند تا در این زمینه تصمیم بگیرند.

با توجه به شدت گرفتن فعالیت های تبلیغاتی نامزدهای ریاست جمهوری و برگزاری سه مناظره تلویزیونی ؛ پیش بینی می شود در روزهای آینده بر میزان مشارکت مردم در این انتخابات افزوده شود.

ایرنا تا زمان انتخابات؛ با انجام نظر سنجی های مختلف میزان مشارکت مردم و نظرات آنان پیرامون دوازدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری را مورد سنجش قرار می دهد و نتایج را به اطلاع مردم می رساند.

دوازدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری با رقابت شش نامزد شامل حجت الاسلام والمسلمین حسن روحانی، حجت الاسلام والمسلمین سید ابراهیم رییسی ، اسحاق جهانگیری، محمدباقر قالیباف، سیدمصطفی میرسلیم و سید مصطفی هاشمی طبا روز جمعه ۲۹ اردیبهشت همزمان با پنجمین دوره انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا برگزار می شود.

کمتر از یک هفته انتخابات ریاست جمهوری برگزار می شود. تنور تبلیغات انتخاباتی گرم شده و رقابت های گروه ها و جریان های سیاسی شدت گرفته است.

در این میان نکته مهمی که در تبلیغات انتخاباتی باید همواره مدنظر قرار گیرد، توجه به منافع ملی است. در واقع رقابت های سیاسی و حزبی اشکالی ندارد اما باید برای منافع ملی از منافع حزبی و گروهی گذشت.

در زمینه اولویت منافع ملی بر منافع گروهی و سیاسی، توجه به چند نکته لازم است؛

۱- احزاب و منافع ملی هر دو دارای اهمیت هستند اما هر کدام دارای جایگاه خاص خود هستند؛ به بیان دیگر این دو به مثابه دو جزیره جدا از هم نیستند. این که احزاب و گروه های سیاسی از سلیقه های متفاوتی برخوردارند، جای شکی نیست. در نتیجه، این اختلاف سلیقه خط تمایزی را در میان احزاب ترسیم می‌کند.

با این حال این خطوط تمایز میان جریان ها و گروه های سیاسی نباید به نادیده گرفتن منافع ملی بیانجامد. بلکه بدون تردید باید منافع ملی را بر هر چیز دیگری اولویت داد.

به نوعی می توان گفت تکثر در دیدگاه ها و رویکردهای احزاب باید یک کل بزرگتر با عنوان منافع ملی را در نظر بگیرد.

۲- رقابت سیاسی میان جریان ها و گروه های سیاسی در انتخابات امری پذیرفته شده است. جریان های سیاسی برای پیروزی در انتخابات از ترفندها و شگردهای مختلف تبلیغاتی استفاده می کنند. زیرا یکی از کاروبژه های احزاب دستیابی به قدرت است که همگان بر آن اذعان دارند اما این نباید به آن منجر شود که منافع کوتاه مدت را بر منافع ملی ترجیح داد.

بنابر این اولویت دهی به منافع زودگذر، لطمه بزرگی به منافع ملی و زند و انسجام و همبستگی ملی را کاهش می دهد.

از طرفی با این که گروه های و جریان های سیاسی دغدغه منافع ملی دارند و بر این نکته اذعان دارند که منافع ملی باید در اولویت قرار گیرند، اما بهتر است که این دغدغه تنها انتزاعی و ذهنی نباشد و بیشتر در عرصه عملی نیز مورد توجه قرار بگیرد و جامه عمل بپوشد.

۳- از نکته هایی که نیاز به دقت و بررسی دارد این است که اگر تنها منافع حزبی و فردی در نظر گرفته شوند، حواشی جای متن را می گیرد و در این میان منافع ملی مورد غفلت واقع می شود که خود آسیب بزرگی به کشور وارد خواهد کرد.

نگاه واقع گرایانه در عرصه سیاسی و توجه به مصلحت ها در میدان سیاست نیازمند توجه به این نکته است که ما همه دارای سرنوشت مشترک هستیم و منافع ملی همچون کشتی است که ما مسافران آنیم و محافظت از این کشتی بقای ما را تامین می کند. از این رو فهم شرایط می تواند راهگشای مهمی در عرصه ملی و برای تامین منافع ملی باشد.

به نظر می رسد برای تامین بیشتر منافع ملی و اولویت دادن آن بر منافع حزبی، نیازمند عمل کردن جریان ها و گروه های سیاسی در چارچوب قانون و پایبندی به خط قرمزها در راستای تقویت منافع ملی باید باشیم.

۴- رعایت قواعد بازی و توجه به قانون، موازین شرعی و اخلاقی در رقابت های سیاسی باید مورد نظر قرار بگیرد. بی شک بی توجهی به این مساله آفتی بزرگ است. از این رو باید منافع ملی را بر هر امری اولویت داد زیرا توجه به منافع ملی ارتقای ثبات سیاسی را به همراه می آورد و خارج شدن از این قواعد به طور حتم مفید به فایده نیست و آسیب رسان است.

۵- حرکت در مدار قانون و مسیر اخلاق و الزام عملی به منافع ملی، موجد تقویت انسجام و همبستگی ملی است. از این رو باید به جای رویکردهای واگرایانه به سمت قابلیت و ظرفیت های همگرا کننده حرکت کرد.

وحدت و وفاق ملی یکی از ضرورت های مهم و اصلی برای هر کشور به شمار می آید و هر جامعه ای برای رویارویی با تهدیدهای بیرونی و چالش های درونی، ناگزیر از حرکت به سوی انسجام و وحدت است. بنابر این اولویت دادن به منافع ملی و الزام عملی به آن امری حتمی و گریزناپذیر است.

● برنامه محوری الزام تبلیغات انتخاباتی

فضای جامعه ایران رنگ و بوی انتخاباتی به خود گرفته است. در این میان، تبلیغات نامزدها به عنوان یکی از ویژگی ها و بایسته های فضای انتخاباتی از اهمیت بالایی برخوردار است. بر همین اساس، نامزدها برای معرفی برنامه ها و توانمندی های خود دست به تبلیغات می زنند.

حال این پرسش مطرح است که تبلیغات انتخاباتی برای معطوف شدن به نتیجه باید دارای چه شاخصه هایی باشد. با توجه به این که برنامه محوری نقش مهمی در تبلیغات انتخاباتی دارد، در این زمینه به ذکر چند نکته می پردازیم:

۱- تبلیغات بخش مهمی در عرصه انتخابات است چرا که انتخاب را برای رای دهندگان و انتخاب کنندگان تسهیل می کند. با این حال یکی از چالش های جدی فرایند تبلیغات، در زمینه شعارهای انتخاباتی رخ می نماید. از این رو است که نامزدهای انتخاباتی باید از پراکندن قول ها و وعده هایی که خارج از توانشان است، پرهیز کنند.

نامزدهای رقابت انتخابات ریاست جمهوری باید برای حل مسائل و مشکلات اصلی جامعه و کشور برنامه های منسجم و کارآمد داشته باشند و از شعارها و وعده های که عملیاتی نمی شود، دوری کنند. چرا که جز ایجاد مطالبه جدید برآیندی نخواهد داشت.

۲- برنامه محور بودن نامزدهای انتخاباتی می تواند چشم انداز روشنی از ایده ها و رویکردها ارائه کند. به عبارتی دیگر برنامه محوری به نوعی نقشه راهی در مسیر توسعه و پیشرفت کشور است.

حرکت برمدار برنامه و فرایندی دیدن امور به نوعی رویکردی در برابر نگرش موقتی و مقطعی است. سیر تحول توسعه در جوامع مختلف نیز نشان از آن دارد که امور را باید فرایندی و پروسه ای دید و نه پروژه محور.

۳- همچنین زمانی که نامزدهای انتخاباتی برنامه ارئه کنند، باید در آینده نسبت به عملکرد خود پاسخگو باشند و کارنامه آن ها را بهتر می توان بررسی کرد. در فضای تبلیغاتی که شعار جای واقعیت ها را بگیرد، در گزینشگری درست تاثیر خواهد داشت.

انتخاب کنندگان نیز زمانی بهتر می توانند دست به گزینش دقیق تری بزنند که شناخت بیشتری از برنامه های نامزدهای انتخاباتی داشته باشند. زمانی که در تبلیغات حاشیه ها جای متن را بگیرند، شناخت رای دهندگان از برنامه های اصلی کاهش می یابد.

۴- نکته مهم دیگری که باید مدنظر نامزدهای انتخاباتی و هواداران آن ها باشد، توجه به منافع ملی است. بنابر این شعارهای تبلیغاتی باید در راستای منافع ملی باشند و منافع و مصالح گروهی و حزبی ذیل منافع ملی قرار گیرد.

همچنین آنچه مشخص است اینکه در رقابت های انتخاباتی، هر چهره و جریان سیاسی سعی دارد با برجسته سازی خود، شعارها و برنامه هایش مورد اقبال بیشتر رای دهندگان قرار گیرد و رقیبان را به حاشیه براند. با این حال رعایت قواعد بازی، احترام متقابل و حرکت در چارچوب قانون، شرع و اخلاق، بایسته ای غیر قابل چشم پوشی است.

۵- تبلیغات و فضای شعارزده، نگرشی جزیره گون را بر می سازد که در آن، دیدگاه جامع و همه جانبه کمتر دیده می شود. در چنین فضایی به دست آوردن آرای بیشتر جای بررسی ها و برنامه کارشناسانه را می گیرد. این مساله آفت و آسیبی است که در تبلیغات انتخاباتی باید مورد توجه قرار بگیرد.

یکی دیگر از آفت های شعارگرایی در انتخابات طرح مباحثی کلی است. همچنین شعار گرایی موجب تحریف می شود به این معنا که نقل قول یا جمله هایی از رقیبان انتخاباتی به طور ناقص و دلخواه مورد بهره برداری یا به عبارت دقیقتر سوءاستفاده قرار گیرد.

از این رو به نظر می رسد حرکت در مسیر برنامه محوری، الگوی مناسبی برای تبلیغات انتخاباتی و ارائه راهی مشخص توسط نامزدهای انتخاباتی است.

در این میان یکی از مباحثی که مطرح می شود، میزان مشارکت و اهمیت آن است. از این رو برخی مراکز افکار سنجی نیز بخشی از پرسش خود را در زمینه مشارکت و گونه بندی آن مطرح می کنند.

یکی از نکته هایی که در ادوار مختلف برگزاری انتخابات مطرح می شود، مساله مشارکت در انتخابات است. در نظام های مختلف سیاسی نسبت به این مساله رویکردهای متفاوتی دیده می شود.

در برخی کشورها مشارکت در انتخابات امری اجباری است و کسانی که در انتخابات شرکت نکنند به نحوی با اعمال محدودیت و مجازات هایی روبرو می شوند. هر چند در جمهوری اسلامی ایران مشارکت در انتخابات امری اجباری نیست اما مشارکت ها در انتخابات مختلف بالا بوده است.

این مساله نشانگر حضور پویا، جدی و فراگیر مردم در برهه های مختلف در انتخابات است. با این حال متاسفانه برخی در انتخابات شرکت نمی کنند که امر خوشایندی نیست. با نظر به اهمیت مشارکت و آفت های مشارکت نکردن در انتخابات به بیان نکته هایی می پردازیم:

۱- شرکت در انتخابات یکی از انواع مهم مشارکت سیاسی است که بر آن دسته از فعالیت هایی دلالت دارد که از طریق از اعضای یک جامعه در انتخاب تصمیم گیرندگان شرکت می کنند. رای دادن در انتخابات معیارعمده اندازه گیری میزان مشارکت سیاسی مردم یک جامعه است.

انتخابات به مثابه یکی از بسترهای اصلی حضور و بروز افکار و سلیقه های مختلف مردم، ساده ترین و مهمترین شکل مشارکت سیاسی در هر کشوری است. به عبارتی دیگر یکی از معیارهای سنجش مردم سالاری در جوامع مختلف مقوله انتخابات است. ایران با نظامی مردم سالار از کشورهایی است که بیشترین نرخ مشارکت در انتخابات را دارد. این مساله به نوعی نشانه بالا بودن میزان تعهد سیاسی مردم ایران و قبول مسوولیت فردی و اجتماعی آنان است.

همچنین با توجه به این که نظام های سیاسی بر پایه اعتماد عمومی و اراده مردم استحکام می یابند، استمرار و اقتدار آنها وابسته به مشارکت مردم است. بر همین اساس مشارکت در انتخابات می تواند بسترهای ثبات و استحکام را فراهم سازد.

در واقع مشارکت سیاسی با خود ثبات سیاسی را نیز به همراه می آورد و هر چه مشارکت مردم در انتخابات گسترده باشد ثبات سیاسی نیز بیشتر خواهد شد. زیرا ثبات هر نظام سیاسی به میزان مقبولیت عمومی و مشارکت حداکثری مردم در عرصه های مختلف اجتماعی بستگی دارد.

۲- مشارکت، نوعی تعهد و قبول مسئولیت فردی و اجتماعی است که به حضور مردم در عرصه های مختلف تداوم می بخشد. بنابر این سهیم شدن در امور اجتماعی و سیاسی جامعه می تواند یاری رسان حفظ وحدت و همبستگی ملی باشد.

مشارکت فراگیر در انتخابات، رسیدن به پیشرفت و طی مسیر توسعه را هموار می سازد. از طرفی دیگر نیز به پاسخگویی نامزدهای شرکت کننده می انجامد. پاسخگویی مدیران نیز سبب افزایش رضایت مندی شهروندان و به تبع آن ارتقای اعتماد عمومی جامعه می شود.

۳- شرکت نکردن در انتخابات نشانگر نوعی بی تفاوتی است که این بی تفاوتی ساحت فردی و اجتماعی را تحت تاثیر قرار می دهد. چرا که هر جامعه ای برای رویارویی با تهدیدهای بیرونی و چالش های درونی، ناگزیر از حرکت به سوی انسجام ، وحدت و گسترش مشارکت است. به عبارت دیگر، سلامت یک کشور در صورتی تضمین خواهد شد که حس همبستگی و مشارکت عمومی میان همه گروه های جامعه برقرار باشد.

مشارکت فراگیر در انتخابات، نشانگر حس پذیرش سیاسی و اجتماعی است. از این رو مشارکت نکردن به بی اعتمادی عمومی در جامعه و تضعیف تعهد اجتماعی و کمرنگ شدن هویت اجتماعی و ملی منجر می شود. همچنین، این بی اعتمادی به سطح روابط میان فردی کشیده شده و نتیجه ای جز، کوچک شدن روابط بین شهروندی و در نهایت انزوای اجتماعی ندارد.

هر چه میزان مشارکت مردم در گزینش زمامداران و یا نمایندگان بیش تر باشد، حکومت از مقبولیت، استحکام اجتماعی و ثبات سیاسی بیشتری برخوردار خواهد بود. بنابر این دموکراسی و حاکمیت مردم، از طریق حضور و مشارکت آنان در صحنه های انتخابات و تعیین سرنوشت جمعی تبلور می یابد.

بامدهای مشارکت و حضور حداکثری در انتخابات به تولید اقتدار و مشروعیت می انجامد. ماهیت قدرت را اجتماعی کرده و به استحکام ساخت درونی قدرت می انجامد. در برابر آن نیز شرکت نکردن در انتخابات بی توجهی به حق تعیین سرنوشت و گریز از مسئولیت فردی و اجتماعی است.

در برخی از مواقع مناظره های انتخاباتی و برنامه تبلیغاتی کاندیداهای دوازدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری به آوردگاهی برای از میدان به در کردن رقیب با استفاده از تهمت و دروغ تبدیل شده و برخی از آنان سعی دارند که از این روش برای ترفندی برای پیروزی بر رقیب استفاده کنند.

این شیوه ناپسند تبلیغاتی در حالی در چند دوره انتخابات ریاست جمهوری روز به روز گسترش پیدا می کند که مراجع اعظام تقلید و بزرگان نظام با مذمت آن، تمامی جناح ها و کاندیدای انتخاباتی را به رعایت اخلاق و انصاف در تبلیغات انتخاباتی دعوت می کنند.

۱- تبلیغات هر چند که در معنای لغوی خود به معنای بزرگ نمایی و قالب کردن سخنان نزدیک به واقعیت در قالب واقعیت است اما در جامعه ای که اخلاق اسلامی و فرهنگ تشیع در آن نماد راستگویی است شیوه ناکارآمد تبلیغات بر پایه تهمت و افترا نمی تواند شیوه ای قابل پذیرش باشد زیرا رابطه اخلاق و سیاست در دین مبین اسلام رابطه ای در هم تنیده است که سیاست را با صداقت تعریف می کند.

این شیوه از تبلیغات انتخاباتی نمونه ای ناقص از شیوه تبلیغات غیر وطنی است که بیشتر در مناظره برخی کاندیداهای کشورهای غربی با آن مواجهه هستیم. در غرب برای کسب رای دست به هر اقدامی می‌زنند، اما در جامعه ما نباید برای جلب آرای گروه‌های مختلف دست به هر اقدامی بزنیم.

الگو برداری از شیوه تبلیغات غربی به نام دفاع از حقوق مردم در مناظره و سخنرانی کاندیدا افزون بر آنکه موجب خدشه دار شدن بسیاری از هنجارهای اجتماعی و اخلاقی می شود، ممکن است زمینه را برای بدبینی مردم نسبت به مسوولان فراهم کند.

۲- بر هیچ کس پوشیده نیست که مردم در انتخاب اصلح به دنبال گزینه ای هستند که در تمامی زمینه ها بتواند انتظارات آنها را برآورده کند اما آیا می توان با بلند کردن صدا و چند صفحه کاغذ به عنوان اسناد تخلف رقیب انتظارات مردم را برآورده کرد؟

بهتر است کاندیداهای انتخاباتی به جای اینکه برای مغلوب کردن از هر روشی استفاده کنند با برنامه های مدون و کارشناسی شده در میدان مناظره و مباحثه بر رقیب برتری پیدا کنند. هر چند که در شرایط کنونی وعده های فراوانی از جانب کاندیدا به مردم داده می شود اما این وعده ها بیش از آنکه راهکاری برای برون رفت از برخی مشکلات ارائه کنند بزرگ نمایی برخی از مشکلاتی است که این روزها در جامعه ما رواج دارد.

۳- یکی از مهمترین کاستی های مناظره و سخنرانی های انتخاباتی وارونه جلوه دادن برخی از واقعیت های جامعه است. هیچ کس نمی تواند منکر مشکلات اقتصادی یا اجتماعی در شرایط کنونی جامعه باشد اما نگاه سیاه و سفید به این مشکلات در شرایط کنونی به حربه ای کارساز برای تخریب رقیب تبدیل شده است.

این نوع نگاه موجب شده تا برخی از کاندیداها از زاویه دید شخصی به مشکلات نگاه کرده و راهکارهای خود محور ارایه کنند بدون اینکه نسبت به نقش دیگر قوا در جامعه توجه کنند.

۴- برخی سخنان بی اساس و تهمت هایی که به افراد حاضر و غایب در مناظره نسبت داده می شود ممکن است به دستمایه ای برای رسانه های بیگانه تبدیل شود. رسانه های معاند خارج از کشور که در ایام انتخابات بیشتر برنامه های خود را به کنش سیاسی درون نظام اختصاص می دهند به دنبال بهانه ای هستند تا با استفاده از تکنیک برجسته سازی به نوعی به دنبال القا بی اعتمادی مردم نسبت به نظام باشند.

در این زمینه کاندیدای انتخاباتی باید نسبت به استفاده از واژه های مختلفی که برای برتری بر رقیب به کار می برند حساسیت داشته باشند زیرا یکی از مهمترین کارکرد های این برنامه ایجاد شور انتخاباتی و مشارکتی است که بتوان به وسیله آن اقتدار نظام و مردمی بودن آن را بیش از پیش نشان داد.

پرپایه آنچه که گفته شد تبلیغات انتخاباتی در جامعه دینی ما این روزها رویه ای کاملا متفاوت با فرهنگ حاکم بر جامعه در پیش گرفته و کاندیدای انتخاباتی بعضا راهکار پیروزی خود را در تخریب و توهین به رقیبان جستجو می کنند.

برجسته کردن عیب ها و پوشاندن نقطه ضعف خود با استفاده از راهکارهای غیراخلاقی مانند اتهام به دیگران نمی تواند شیوه ای مناسب برای رسیدن به قدرت باشد زیرا در برخی از مواقع این شیوه از رد گم کنی توسط رقیب موجب هیجانی کردن انتخابات و شکستن آرا کسانی می شود که در زمینه های دیگر مانند برنامه محوری اصلح تر محسوب می شوند.

در این میان حضور و گزینشگری مردم از میان نامزدهای انتخاباتی جدا از این که مرتبط به کدام دسته و گروه سیاسی باشند، نشانگر مشارکت مردم است.

با توجه به اهمیت مقوله مشارکت سیاسی به عنوان نماد مردمسالاری به بیان نکته هایی در این زمینه می پردازیم:

۱- انتخابات به مثابه یکی از بسترهای اصلی حضور و بروز افکار و سلیقه های مختلف مردم، ساده ترین و مهمترین شکل مشارکت سیاسی در هر کشوری است. به عبارتی دیگر یکی از معیارهای سنجش مردم سالاری در جوامع مختلف مقوله انتخابات است. ایران با نظامی مردم سالار از کشورهایی است که بیشترین نرخ مشارکت در انتخابات را دارد. این مساله به نوعی نشانه بالا بودن میزان تعهد سیاسی مردم ایران و قبول مسوولیت فردی و اجتماعی آنان است.

جمهوری اسلامی ایران بر اساس قانون اساسی بر انتخابات آزاد و در عین حال، قانونمند تاکید دارد و بر همین اساس در اصل ششم قانون اساسی آمده است که «امور کشور باید به اتکای آرای عمومی اداره شود، از راه انتخابات، انتخاب رییس جمهوری، نمایندگان مجلس شورای اسلامی، اعضای شوراها و نظایر این ها یا از راه همه پرسی در مواردی که در اصول دیگر این قانون تعیین می گردد.» با توجه به این اصل، برگزاری انتخابات در حقیقت شانگر تحقق اراده و خواست مردم است.

۲- اهمیت و جایگاه رکنی و اساسی جمهوریت در نظام سیاسی ایران، سبب شده است که مساله مشارکت عمومی مردم و حضور جریان ها و طیف های مختلف سیاسی در رخدادهای مهمی همچون انتخابات اهمیتی چشمگیر یابد.

بر همین اساس، مردم با حضور گسترده در انتخابات، می توانند دیدگاه خود را درباره تصمیم های مهمی که در کشور گرفته می شود ابراز کنند و در امور اجتماعی و سیاسی جامعه خود سهیم شوند.

۳- یکی از مولفه های مهم افزایش مشارکت سیاسی، توجه به اعتماد عمومی و سرمایه های اجتماعی است. از این رو نظام های سیاسی بر پایه اعتماد عمومی و اراده مردم استحکام می یابند و استمرار و اقتدار آنها وابسته به مشارکت مردم است. در واقع مشارکت شهروندان در رابطه ای مبتنی بر اعتماد عمومی محقق می شود.

هر جا سطح اعتماد عمومی بالا باشد میزان مشارکت و همیاری مردم در عرصه های مختلف رشد می یابد. بنابر این نمی توان به نقش اعتماد عمومی، کم توجهی یا بی توجهی کرد چرا که کاهش مشارکت را به همراه می آورد. همچنین هر چه مشارکت مردم در انتخابات گسترده باشد ثبات سیاسی نیز بیشتر خواهد شد.

۴- مشارکت در انتخابات نشانگر رابطه ای همبسته میان مردم و حکومت است. به عبارتی دقیق تر مشارکت، گویای اعتماد عمومی و مسئولیت پذیری سیاسی-اجتماعی است. همین جامعه پذیری سیاسی نویدبخش مشارکت حداکثری می شود؛ افزایش مشارکتی که فضایی سرشار از همدلی و نشاط را به بار می آورد. به باور صاحبنظران، کاهش مشارکت به تضعیف تعهد اجتماعی و کمرنگ شدن هویت اجتماعی و ملی می انجامد.

۵- یکی از ابزارهای مهم در جهت رسیدن به توسعه سیاسی، مشارکت گسترده است که اهمیت حضور مردم در فرایندهای سیاسی و تعیین سرنوشت آنان را به عنوان مصداقی از مشروعیت و تحکیم رکن جمهوریت نظام نشان می دهد.

بر این پایه، انتخابات به عنوان فرایند رقابت گروه ها با محترم شمردن سلیقه ها و دیدگاه های سیاسی مردم، آن ها را به حقوق سیاسی شان آگاه می سازد و باور شهروندان را در رعایت ارزش های مردمسالارانه تقویت می کند.

۶- علاوه بر آنچه بیان شد، مشارکت گسترده مردم در انتخابات همراه با انگزارای هایی که در همبستگی اجتماعی و وفاق ملی دارد در زمینه بین المللی نیز می تواند تاثیر قابل توجهی داشته باشد زیرا می تواند به نوعی وزن کشور را در مناسبات بین المللی ارتقا بخشد و قدرت چانه زنی را بالا ببرد.

به عبارتی می توان گفت که حضور فراگیر و مشارکت حداکثری در انتخابات، کشور را در برابر آسیب ها و آفت های خارجی ایمن می کند و نوعی پادزهر در برابر صدمات به حساب می آید.

منبع: ایرنا

کند و کاو

خطری بنام بی‌تدبیری

قوانین بر ضد قوانین قیام کرده اند!

ساختمان های زیادی در شهر تهران وجود دارد که از نظر سازه ای و ایمنی در وضعیت خطرناکی قرار دارند که با تن ندادن مالکان آنها به رفع خطرات و عدم توجه به اخطارهای ایمنی شهرداری راه را برای بروز حادثه ای دیگر هموار می کنند. البته این پافشاری های نادرست بی دلیل نیست.

قانون به مالکان در برابر احکام شهری برتری داده و این برتری باعث شده تا شهرداری نتواند با قاطعیت با مالکان ساختمان های خطرناکی که جان و مال مردم و امنیت شهری را تهدید می کنند برخورد کند. قوه قضاییه را هم نمی

> **قانون به مالکان در برابر احکام شهری برتری داده و این برتری باعث شده تا شهرداری نتواند با قاطعیت با مالکان ساختمان های خطرناکی که جان و مال مردم و امنیت شهری را تهدید می کنند برخورد کند. قوه قضاییه را هم نمی توان مقصر دانست چراکه شرع چیزی متفاوت از احکام شهری می گوید. اما حال با وضعیت موجود چه باید کرد از طرفی به شهرداری فشار می آورند که باید نظارت و برخورد با ساختمان های مستعد ریزش را پیگیر باشد و از طرفی احکام صادره را مالکان با بردن شکایت به دیوان عدالت و قوه قضاییه می شکنند. شهر در وضعیت نابسمانی قرار گرفته و مسئولان در چالش مانکن شرکت کرده اند.**

توان مقصر دانست چراکه شرع چیزی متفاوت از احکام شهری می گوید.

اما حال با وضعیت موجود چه باید کرد؟ از طرفی به شهرداری فشار می آورند که باید نظارت و برخورد با ساختمان های مستعد ریزش را پیگیر باشد و از طرفی احکام صادره را مالکان با بردن شکایت به دیوان عدالت و قوه قضاییه می شکنند. شهر در وضعیت نابسمانی قرار گرفته و مسئولان در چالش مانکن شرکت کرده اند.

محمد تندگویان عضو شورای اسلامی شهر تهران در این باره گفته است: زمانی‌که شهرداری با پلمپ یا جلوگیری از فعالیت ورود می کند به علت نبود وحدت رویه بین قوه قضاییه و شهرداری اگر مالک به قوه قضاییه یا دیوان عدالت مراجعه کند حکم می تواند فک پلمپ و یا حتی در مواردی حکم جلب برای اجرا کننده ها حتی در حد شهردار منطقه را بگیرد.

با این وضعیت، تن ندادن مالکان به اخطارها و حتی ترغیب برای دریافت حکم جلب مجری احکام شهرداری، امری بدیهی خواهد بود. این روند در اجرای قانون و بند ۱۴ ماده ۵۵ شهرداری ها هم مشکل ایجاد می کند. بندی که در گزارش هیات ملی گزارش حادثه پلاسکو به عنوان اصلی اجرا نشده و موثر در بروز حادثه مطرح شده است.

هداوندعضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی و عضو هیات ملی گزارش حادثه پلاسکو با بیان اینکه تکلیف نگهداری عمده از ساختمان پلاسکو بر عهده مالک یعنی بنیاد مستضعفان بوده است ولی با وجود اخطارها مبنی‌بر نا ایمن بودن ساختمان در برابر حریق اقدام جدی صورت نگرفته است، گفت: شهرداری تهران در اجرای کامل و به موقع بند ۱۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری و تبصره آن کوتاهی داشته است همچنین درباره اجرای مبحث ۲۲ مقررات ملی ساختمان برای تعیین روش نگهداری و بهره‌برداری ایمن و مطمئن بناهای موجود علی‌رغم ابهامات آن حساس نبوده است. زمانی‌که رویه اجرای احکام و گرفتن فک احکام به نفع مالکان است و وحدت رویه ای هم بین شهرداری و قوه قضاییه به چشم نمی خورد بروز چنین حوادثی دور از انتظار نخواهد بود. کم نیستند ساختمان هایی که برای خود و مردم خطراتی بالقوه اند و با کوچکترین اتفاقی آماده تبدیل شدن به بزرگترین حادثه شهر را دارند.

پلاسکو اولش بحران ملی نبود اما زمانی از یک حادثه نقطه ای به بحرانی ملی تبدیل شد که شروع به آزمایش توان و تجهیزات مدیریت بحران کرد. آن لحظه ای که آتش شعله ور بود و از هز گوشه زبانه می کشید تا لحظه ای که آوار شود شاید ۳۰ دقیقه بیشتر طول کشید اما اتفاقی را رقم زد که در ۳۰ سال گذشته بی بدیل بود.

درهم تنیدگی قوانین و عدم صراحت در آن باعث شده امروز دستگاه ها به جان هم بیافتند و انگشت اتهام را به سمت یکدیگر نشانه بروند. این رفتارهای تنش زا خود دردی از مردم دوا نمی کند و نمی تواند آنچه که مدیریت بحران و نظام قانون گذاری و اجرا را زیر سوال برد، مانند صورت مساله پاک کرد.

پلاسکو امروز برای همه نماد است. نمادی از بی تدبیری، نمادی از بی‌توجهی و نمادی از ضعف و ناتوانی در مدیریت بحران نقطه ای. امروز تهران در شرایط اضطرار قرار دارد هم. ساختمان هایش فرسوده هستند هم مدیریت و افکار مدیرانش. این تفکرهای کهنه و چروکیده آتش زیرخاکستر است که در چنین مواردی شعله ور می شود و همه چیز را می سوزاند.

> **درهم تنیدگی قوانین و عدم صراحت در آن باعث شده امروز دستگاه ها به جان هم بیافتند و انگشت اتهام را به سمت یکدیگر نشانه بروند. این رفتارهای تنش زا خود دردی از مردم دوا نمی کند و نمی تواند آنچه که مدیریت بحران و نظام قانون گذاری و اجرا را زیر سوال برد، مانند صورت مساله پاک کرد. پلاسکو امروز برای همه نماد است. نمادی از بی تدبیری، نمادی از بی‌توجهی و نمادی از ضعف و ناتوانی در مدیریت بحران نقطه ای. امروز تهران در شرایط اضطرار قرار دارد هم ساختمان هایش فرسوده هستند هم مدیریت و افکار مدیرانش. این تفکرهای کهنه و چروکیده آتش زیرخاکستر است که در چنین مواردی شعله ور می شود و همه چیز را می سوزاند.**

تدبیری، نمادی از بی‌توجهی و نمادی از ضعف و ناتوانی در مدیریت بحران نقطه ای. امروز تهران در شرایط اضطرار قرار دارد هم. ساختمان هایش فرسوده هستند هم مدیریت و افکار مدیرانش. این تفکرهای کهنه و چروکیده آتش زیرخاکستر است که در چنین مواردی شعله ور می شود و همه چیز را می سوزاند.

هیچ معضل و مشکلی یک شبه و آنی اتفاق نمی‌افتد بلکه به مرور زمان و با اقدامات ناشیانه و مخرب بی در پی و ایجاد یک سیکل معیوب رخ می‌دهد. برای همین نمی‌توان با یک نسخه کلی و به دور از فکر و تأمل در حکم اجرایی شهر باشد تا بتوان به اهداف شهر دست یافت وگرنه هیچ وقت در این موضوع موفق نخواهیم بود.

به هرحال شهر در حال خورده شدن است! مدیریت ناهماهنگ و قوانین روشن ما پیچیده و مبهم بین دستگاه ها و عدم مسئولیت پذیری خطری بزرگتر از حوادثی مثل زلزله و سیل است این مشکل وقتی دیده می شود که موضوع امداد رسانی، مواجهه با بحران و حوادثی نظیر پلاسکو پیش بیاید. آنگاه تصویری روشن تر از امروز را خواهیم دید که بوی خون می دهد.

کنکاش

مریم اسداللهی‌سهی در گفت‌وگو با آیت ماندگار:

هیچ معضل و مشکلی یک شبه و آنی اتفاق نمی‌افتد

شمارش معکوس برای شروع پنجمین دوره انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا به صدا درآمده است و در این بین ثبت نام و حضور جوانان در این رقابت سیاسی- اجتماعی بیش از گذشته نظر همگان را به خود جلب کرده است. جوانانی که می‌خواهند ثابت کنند برای اداره شهر و روستای خود مصمم هستند.

یکی از این جوانان و نامزد انتخابات شورای شهر تهران، مریم اسداللهی‌سهی است. وی که فارغ التحصیل کارشناسی مدیریت صنعتی از دانشگاه علامه طباطبایی و فارغ التحصیل کارشناسی ارشد مدیریت مالی از دانشگاه تهران است اعتقاد دارد هیچ معضل و مشکلی یک شبه و آنی اتفاق نمی‌افتد. او می‌گوید برای حل مشکلات اساسی شهر تهران هیچ راه اورژانسی وجود ندارد و باید با دیدی کاملا واقع بینانه به موضوعات نگریست و در یک فرایند منطقی اقدام به حل معضلات کرد. از این‌رو به گفت‌وگو با این کاندیدای جوان نشستیم تا نظرات وی را در رابطه با کلان شهر تهران جویا شویم.

● آیا میزان سرانه فضاهای ورزشی شهر تهران را کافی می‌دانید؟

اکثر کشورها به سمت توسعه ورزش همگانی و انفرادی شهروندان خود قدم برداشته‌اند. برای مثال در کانادا ۶۰ درصد، آمریکا ۵۶ درصد و استرالیا ۶۳ درصد از مردم به ورزش می‌پردازند این در حالی است که ۲۰ درصد از مردم ایران ورزش را در برنامه خود گنجانده‌اند.

برخلاف تصور، شهر تهران حتی در مقایسه با سایر شهرستان‌ها، با کمبود فضاهای ورزشی مواجه است. با توجه به اینکه سرانه فضای ورزشی در تهران برای هر فرد باید چیزی حدود ۱۰۰ سانتی متر باشد! اما در حال حاضر این فضا برای هر فرد ۴۳ سانتی متر است و ما با ۵۷ سانتی متر کمبود فضا مواجه هستیم. در این میان ۳۶ درصد از سرانه ورزشگاه‌ها برای بانوان و ۶۴ درصد برای آقایان است؛ اما باید در گوشه ذهن داشته باشیم که متأسفانه ۶۰ درصد بانوان تهرانی دچار فقر حرکتی هستند و حتی فضای معمول جهانی برای پیاده‌روی روزانه ۲۰ دقیقه هم در فضای شهری تهران برای آن‌ها مهیا نیست.

> **جوانان مسیر حرکت و اصلاحات و نوع نیاز جامعه را بیان می‌کنند. آن‌ها به سطحی از آگاهی و اطلاعات رسیدند که می‌توانند خواسته‌های خود را از نهادهای دولتی و حکومتی مطالبه کنند، برای همین جامعه‌ای پویا و سالم خواهد بود که ارکان‌های دولتی و حکومتی در مسیر مطالبات نسل جوان حرکت کند و رفع نیاز آن‌ها را در رأس امور خود قرار دهد.**

● شما اکنون با ۲۸ سال سن با به عرصه انتخابات شورای شهر تهران گذاشتید و به نوعی نماینده قشر جوان در این رقابت به حساب می‌آیید، نقش و سهم جوانان در انتخابات چیست؟

جوانان مسیر حرکت و اصلاحات و نوع نیاز جامعه را بیان می‌کنند. آن‌ها به سطحی از آگاهی و اطلاعات رسیدند که می‌توانند خواسته‌های خود را از نهادهای دولتی و حکومتی مطالبه کنند، برای همین جامعه‌ای پویا و سالم خواهد بود که ارکان‌های دولتی و حکومتی در مسیر مطالبات نسل جوان حرکت کند و رفع نیاز آن‌ها را در رأس امور خود قرار دهد. یکی از راه کارهایی که جوانان می‌توانند به صورت کاملا آزاد، مستقیم و مستقل و در فضای پرشور اقدام به مطالبه‌گری و بیان نیازهای خود بکنند؛ انتخابات است. در واقع جوانان نقش عمده‌ای در نحوه و نوع انتقال قدرت به صورت منصفانه و صلح آمیز دارند. آن‌ها فضا را برای ایجاد تغییرات و اصلاحات تلطیف کرده و جامعه را از حرکت‌های چکشی و ضربتی باز می‌دارند.

● نسخه شفابخشی برای درمان معضلات اساسی شهر تهران مثل ترافیک، آلودگی هوا و آسیب‌های اجتماعی سراغ دارید؟ نقش و تعامل مردم با مدیران شهری چقدر می‌تواند به ریشه‌کن کردن این مشکلات کمک کند؟

هیچ معضل و مشکلی یک شبه و آنی اتفاق نمی‌افتد بلکه به مرور زمان و با اقدامات ناشیانه و مخرب بی در پی و ایجاد یک سیکل معیوب رخ می‌دهد. برای همین نمی‌توان با یک نسخه کلی و به دور از فکر و تأمل در رابطه با عواقبش همه مشکلات را حل کرد. هیچ راه حل اورژانسی برای حل مشکلات ترافیکی، آلودگی هوا و آسیب‌های اجتماعی تهران وجود ندارد بلکه باید با دیدی کاملا واقع بینانه به موضوعات نگریست و در یک فرآیند منطقی اقدام به حل معضلات کرد. در رابطه با ترافیک تهران، هر از چندگاهی به دلیل گره‌های شدید ترافیکی در معابر شهری و اتوبان‌ها به فکر حل این مشکل می‌افتیم؛ اما غافل از اینکه با اصلاح موردی و گذری نمی‌توان از عهده این مشکل برآمد و نیازمند راه حل‌های علمی و آزموده شده هستیم. راه کارهایی که امروزه در دنیا مطرح است مانند طرح LEZ و ITS؛ نیازمند ابزارهای مخصوص به خود هستند که یکی از ابزارهای مهم آن ایجاد زیرساخت و بسترسازی‌های مناسب برای اجرایی شدن آن‌ها است. وقتی ما در سال، یک میلیون خودرو تولید می‌کنیم و چیزی حدود ۴۰۰ هزار خودرو روانه خیابان‌های تهران می‌شود، آیا به فکر گنجایش و ظرفیت خیابان‌ها و بزرگراه‌ها هستیم؟ آیا به فکر فرهنگ‌سازی در رابطه با استفاده از خودروی شخصی هستیم؟ آیا به فکر تأمین سوخت خودروها هستیم؟ اولین نتیجه طبیعی مخرب گره‌های ترافیکی، آلودگی هوا است. یکی از راه حل‌های مفیدی که در تجربیات سایر کلان شهرها جواب داده است؛ «قیمت‌گذاری زیست محیطی» است. این شاه کلید می‌تواند سطح کیفیت زیست محیطی مثل شهر تهران را افزایش دهد و همچنین راهی برای رسیدن به درآمدی پایدار باشد. اما نباید رویایی فکر کرد و انتظار معجزه از آن داشت. اما در رابطه با بخش دوم سؤال، هر چه میزان ارتباط و مشارکت شهروندان در امور شهری بیشتر شود، آن‌ها بیشتر خود را در شهر و اداره آن سهیم می‌دانند و نسبت به اقدامات خود در رابطه با شهر و نتایج و اثرات آن‌ها آگاهانه‌تر عمل می‌کنند. ایجاد پروژه توسعه شهری یک فعالیت جمعی است که مشارکت مردم را در سطوح مختلف اعم از انفرادی، خانوادگی، گروه‌ها، احزاب، سازمان‌های دولتی و خصوصی و... را می‌طلبد. هر چه این ارتباط و بازخوردها بیشتر شود؛ روند توسعه و حل مشکلات شهری افزایش می‌یابد.

● مهمترین ضعف مدیریت این روزهای کلان شهر تهران را در چه می‌بینید؟

یکی از موضوعاتی که کشورهای در حال توسعه مانند ایران با آن مواجه هستند، جهانی شدن شهرهاست که با توسعه شهرنشینی خود را بیشتر در معرض نمایش می‌گذارد و مستلزم راهبردهای علمی برای اداره آن است. این جهانی شدن مستلزم داشتن یک مدیریت یکپارچه است.

چیزی که در اداره شهری مثل تهران به چشم نمی‌خورد، بلکه آنچه دیده می‌شود وجود سیستم‌های مختلف مدیریتی است که با هم در تعامل نیستند و بعضا در جاهایی هم دیگر را نقض می‌کنند. استقرار چندین سیستم مدیریتی نه تنها جوابگوی نیازهای شهری تهران نیست بلکه چیزی که شاهد آن هستیم هدر رفتن منابع مالی، منابع انسانی و فیزیکی، از دست دادن زمان، افزایش آسیب‌های جسمی و روانی منابع انسانی، کاهش بهره‌وری و کارآیی، دوباره کاری، تضاد بین سیاست‌های حاکم بر اداره شهر، تشتت نظرات و فاصله بین شهروندان و مدیران شهری است. برخلاف تصور، هر کجا پول، ثروت و قدرت باشد، الزاما مدیریتی کارآمد نداریم. هر کجا اطلاعات کافی در دسترس باشد و این اطلاعات به دانش مدیریت یکپارچه تبدیل شود، مدیریتی کارآمد خواهیم داشت. سیستم یکچارچه مدیریتی، یعنی تعامل و ادغام چندین سیستم مدیریتی که منجر به بهبود فرایندها و افزایش کیفیت زندگی مادی و معنوی شهروندان می‌شود.

> **اولین نتیجه طبیعی مخرب گره‌های ترافیکی، آلودگی هواست. یکی از راه حل‌های مفیدی که در تجربیات سایر کلان شهرها جواب داده است؛ «قیمت‌گذاری زیست محیطی» است. این شاه کلید می‌تواند سطح کیفیت زیست محیطی مثل شهر تهران را افزایش دهد و همچنین راهی برای رسیدن به درآمدی پایدار باشد.**

رو در رو

حمید آیتی، رییس هیات مدیره خیریه دانش آموزی امام علی(ع) در گفت‌وگو با آیت ماندگار:

بدون اتکا به منابع دولتی کار را پیش بردیم

رسالت تمامی خیریه‌های فعال در کشور حمایت از افراد بی‌بضاعت و کم‌بضاعتی است که برای رسیدن به اهداف والای خود از امکانات بسیاری بی‌بهره هستند. در این بین برخی افراد خیّر و در راستای حمایت از اقشار ضعیف جامعه به فکر تاسیس خیریه‌هایی افتادند که مهمترین هدف آن، ترقی علم و دانش و بالا بردن سطح آموزشی است. حمید آیتی که دارای دکترای علوم آزمایشگاهی از دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی است یکی از آن افرادی می‌باشد که در تمام مراحل زندگی خود دغدغه کمبود فضای آموزشی را احساس کرده است. از این‌رو به گفت‌وگو با وی که اکنون ریاست هیات مدیره خیریه دانش آموزی امام علی(ع) را به عهده دارد نشستیم تا از چگونگی تاسیس، اهداف و چشم اندازهای این خیریه باخبر شویم.

● فکر تاسیس موسسه خیریه دانش آموزی امام علی(ع) برای اولین بار به چه صورتی در ذهن شما رقم خورد؟

راه اندازی این خیریه به مصداق کل شی یرجع الی اصله بود. مانند بسیاری از هموطنانم در ربع قرن پیش هنگامی که از تحصیل فراغت یافتم به نیت خدمت به هم‌دیاری‌های خود در کسوت تخصصم، تهران را به مقصد بیرجند ترک کردم. در ادامه دریافتم که کمک به همشهریانم فقط در قالب رشته دانشگاهیم افاقه نمی‌کند و بایستی توانایی‌های محدود خویش را در عرصه‌های دیگر نشان دهم. از سویی دیگر به دلیل ارتباط مستقیم با مردم و بررسی مشکلاتی که به دلایل متعدد از جمله سیر تاریخی و جغرافیایی موجبات عدم رشد اقتصادی و اجتماعی شده بود و مانند هر ایرانی دیگر که در جولی آرزوی مساعدت و توفیق و کرامت به نیازمندان را دارد و در عین حال برای اینکه می‌دیدم که عوامل فوق عرصه زندگی ابرومندانه را بر پاره‌ای از مردم این سامان تنگ کرده و در عین وجود و حضور مشکلات متعدد، معیشت آن‌ها به سختی افتاده، فوراً و با همراهی یارانی چند در زمستان سال ۱۳۷۸ فکر تشکیل موسسه خیریه‌ای که بدون اتکا به منابع دولتی و نهادهای وابسته بتواند گامی به پیش بردارد و تا حدی ولو جزئی موانع موجود را کنار بزند به ذهنمان خطور کرد. از این‌رو مناسب‌ترین تجلی‌گاه این امر در بین دانش آموزانی بود که بواسطه ندانم کاری‌های افرادی که می‌توانستند نقش مهمی را ایفا کنند ما را بر آن داشت که اقدام به تشکیل و تاسیس موسسه خیریه دانش آموزی که بعدها نام امام علی(ع) را به خود گرفت نماییم. امروز با خوشوقتی اعلام می‌کنم پس از رفع مشکلات اولیه به مدد خیّران گمنام که حتی اجازه افشای نام این عزیزان را ندارم توانستیم تعداد دانش آموزان تحت پوشش خود را به ۲۵۰ نفر ارتقاء دهیم.

● کمی راجع به نوع فعالیت این موسسه برای ما توضیح دهید؟

بروز و ظهور پاره‌ای از خطرات موجود در منطقه ما از جمله خشکسالی‌های مدید که در نظر کارشناسان نه تنها موقتی نبوده بلکه تبدیل به یک بحران اقلیمی می‌شود، همجواری با کشور افغانستان که باعث مشکلات عدیده فرهنگی و اجتماعی شده است، فقدان سند چشم انداز توسعه‌ای راهگشا و سایر عوامل ما را بر آن داشت که تهیه و تدارک اقلام و لوازم آموزشی، پوشاک و درمان این دانش آموزان را در دستور کار خود قرار دهیم. در همین راستا امکانی را برای سفر دانش آموزان این خیریه برای بازدیدهای علمی، تفریحی و زیارتی به وجود آوردیم. یکی از هدف‌های مهم ما، پرورش جسم این دانش آموزان بود و در همین رابطه فرصتی را در برخی رشته‌های ورزشی برای دانش آموزان موسسه ایجاد کردیم. از دیگر امکاناتی که موسسه در اختیار این عزیزان گذاشته می‌توان به اینترنت، کتابخانه، سینما و تئاتر اشاره کرد.

> **بروز و ظهور پاره‌ای از خطرات موجود در منطقه ما از جمله خشکسالی‌های مدید که در نظر کارشناسان نه تنها موقتی نبوده بلکه تبدیل به یک بحران اقلیمی می‌شود، همجواری با کشور افغانستان که باعث مشکلات عدیده فرهنگی و اجتماعی شده است، فقدان سند چشم انداز توسعه‌ای راهگشا و سایر عوامل ما را بر آن داشت که تهیه و تدارک اقلام و لوازم آموزشی، پوشاک و درمان این دانش آموزان را در دستور کار خود قرار دهیم. در همین راستا امکانی را برای سفر دانش آموزان این خیریه برای بازدیدهای علمی، تفریحی و زیارتی به وجود آوردیم. یکی از هدف‌های مهم ما، پرورش جسم این دانش آموزان بود و در همین رابطه فرصتی را در برخی رشته‌های ورزشی برای دانش آموزان موسسه ایجاد کردیم. از دیگر امکاناتی که موسسه در اختیار این عزیزان گذاشته می‌توان به اینترنت، کتابخانه، سینما و تئاتر اشاره کرد.**

کارشناسان نه تنها موقتی نبوده بلکه تبدیل به یک بحران اقلیمی می‌شود، همجواری با کشور افغانستان که باعث مشکلات عدیده فرهنگی و اجتماعی شده است، فقدان سند چشم انداز توسعه‌ای راهگشا و سایر عوامل ما را بر آن داشت که تهیه و تدارک اقلام و لوازم آموزشی، پوشاک و درمان این دانش آموزان را در دستور کار خود قرار دهیم. در همین راستا امکانی را برای سفر دانش آموزان این خیریه برای بازدیدهای علمی، تفریحی و زیارتی به وجود آوردیم. یکی از هدف‌های مهم ما، پرورش جسم این دانش آموزان بود و در همین رابطه فرصتی را در برخی رشته‌های ورزشی برای دانش آموزان موسسه ایجاد کردیم. از دیگر امکاناتی که موسسه در اختیار این عزیزان گذاشته می‌توان به اینترنت، کتابخانه، سینما و تئاتر اشاره کرد. که تهیه و تدارک اقلام و لوازم آموزشی، پوشاک و درمان این دانش آموزان را در دستور کار خود قرار دهیم. در همین راستا امکانی را برای سفر دانش آموزان این خیریه برای بازدیدهای علمی، تفریحی و زیارتی به وجود آوردیم. یکی از هدف‌های مهم ما، پرورش جسم این دانش آموزان بود و در همین رابطه فرصتی را در برخی رشته‌های ورزشی برای دانش آموزان موسسه ایجاد کردیم. از دیگر امکاناتی که موسسه در اختیار این عزیزان گذاشته می‌توان به اینترنت، کتابخانه، سینما و تئاتر اشاره کرد.

ما، پرورش جسم این دانش آموزان بود و در همین رابطه فرصتی را در برخی رشته‌های ورزشی برای دانش آموزان موسسه ایجاد کردیم. از دیگر امکاناتی که موسسه در اختیار این عزیزان گذاشته می‌توان به اینترنت، کتابخانه، سینما و تئاتر اشاره کرد.

● نوع فعالیت خیریه شما با بسیاری از خیریه‌های سطح کشور متفاوت است. چرا جتر حمایتی خود را به سمت دانش آموزان بردید؟

از آنجایی که از فعالیت موسسه بیش از ۱۷ سال می‌گذرد و امروز می‌بینیم بسیاری از نوباوگان دیروز جوانان برومند امروز شده‌اند موجب بسی مباهات است. قطعاً در تداوم رسالتی که داشتیم همانا در کنار سایر زمینه‌ها، تسهیل شرایط آموزشی افراد بود که می‌طلبید امکانات بیشتری در اختیارشان قرار گیرد که در حد بضاعتمان فراهم نمودیم و هم اکنون که فرزندان تحت پوشش در رشته‌های مختلفی چون پزشکی، داروسازی، علوم آزمایشگاهی، مهندسی، صنایع، بهداشت، عمران و غیره پذیرفته شده‌اند به خود و آن‌ها می‌بالیم.

● برای گسترش فعالیت این موسسه در آینده چه برنامه‌هایی را مدنظر دارید؟

به درستی دریافته‌ایم که فضای فعلی موسسه، تکاپوی نیازهای ما را نمی‌دهد. به همین جهت مدتی است که در فکر ساماندهی پروژه ساخت واحد شماره ۲ موسسه هستیم و بدین خاطر به نوبت‌های متوالی از افراد حقوقی و حقیقی مدد جسته‌ایم که در صورت فراهم شدن قطعه زمینی مقدمات ساخت و ساز آن را فراهم آوریم چراکه هزینه باقی قضایا توسط بزرگوارانی تقبل شده است.

● افراد چگونه می‌توانند به موسسه خیریه امام علی(ع) کمک کنند؟

افراد به طرق مختلف می‌توانند به موسسه خیریه کمک کنند. برخی کمک‌ها فکری است که از سایر کمک‌ها شایان‌تر به نظر می‌رسد. علاقه‌مندان می‌توانند با شماره تلفن‌های ۴-۰۵۶۳۲۳۳۳۹۴۰ تماس حاصل کنند و نوع کمک فکری خود را به ما اطلاع دهند. در رابطه با کمک مالی هم افراد می‌توانند به شماره حساب موسسه هر مبلغی را که صلاح می‌دانند واریز کنند. شماره حساب سیبا بانک ملی موسسه خیریه امام علی(ع): ۰۱۰۶۱۰۲۲۷۹۰۰۰ می‌باشد.

● حرف آخر؟

به یاد دارم زمانی که به تدریج ساخت و ساز موسسه به پایان نزدیک می‌شد در خلوت با خود می‌اندیشیدم که چه عبارتی بر سردر موسسه معنی‌دارتر خواهد بود. در آن ایام در قونیه و در زیارت حضرت مولانا مشرف بودم که ناگاه بیتی را که بر سردر بقعه ایشان نقش بسته بود را برای این منظور مناسب دیدم که معنایی دوسو دارد: کعبه العشاق باشد این مقام / هر که ناقص آمد اینجا شد تمام

موسسه خیریه دانش آموزی امام علی(ع) بیرجند با قدمتی ۱۷ ساله بدون آنکه مستظهر به پشتیری ریال از مراجع و منابع رسمی باشد یک NGO واقعی است که همه خدمات مادی و معنوی خویش را هرگز خیرات و مبرات بدان چه تلقی می‌شود نمی‌کند و آن را سخاوت نمی‌داند. این سخاوت است انجام وظایف انسانی که بدان ملتزم و متعهد است و اجرای آن را دینی می‌داند که به دین و ملیت خود باید ادا نماید خصوصاً نسبت به نوباوگانی که در حضور تنگناها و تضییقات و نابرابری‌های موحش پای‌افکن امروز که در بسیاری از موارد خود موجب و موجد آن بوده‌ایم و شرایط موجود بر آنان تحمیل گردیده در حالیکه خود هیچ نقشی در آفرینش آن نداشته‌اند و گویای شعر حافظاند: گر چه گرد آلود فقرم شرم باد از همتم / اگر به آب چشمه خورشید دامن‌تر کنم

> **به یاد دارم زمانی که به تدریج ساخت و ساز موسسه به پایان نزدیک می‌شد در خلوت با خود می‌اندیشیدم که چه عبارتی بر سردر موسسه معنی‌دارتر خواهد بود. در آن ایام در قونیه و در زیارت حضرت مولانا مشرف بودم که ناگاه بیتی را که بر سردر بقعه ایشان نقش بسته بود را برای این منظور مناسب دیدم که معنایی دوسو دارد: کعبه العشاق باشد این مقام / هر که ناقص آمد اینجا شد تمام**
> **موسسه خیریه دانش آموزی امام علی(ع) بیرجند با قدمتی ۱۷ ساله بدون آنکه مستظهر به پشتیری ریال از مراجع و منابع رسمی باشد یک NGO واقعی است که همه خدمات مادی و معنوی خویش را هرگز خیرات و مبرات بدان چه تلقی می‌شود نمی‌کند و آن را سخاوت نمی‌داند. این سخاوت است انجام وظایف انسانی که بدان ملتزم و متعهد است و اجرای آن را دینی می‌داند که به دین و ملیت خود باید ادا نماید خصوصاً نسبت به نوباوگانی که در حضور تنگناها و تضییقات و نابرابری‌های موحش پای‌افکن امروز که در بسیاری از موارد خود موجب و موجد آن بوده‌ایم و شرایط موجود بر آنان تحمیل گردیده در حالیکه خود هیچ نقشی در آفرینش آن نداشته‌اند و گویای شعر حافظاند: گر چه گرد آلود فقرم شرم باد از همتم / اگر به آب چشمه خورشید دامن‌تر کنم**

آیت ماندگار

چهارفصل

- صاحب امتیاز و مدیرمسئول: محمد آیتی
- سردبیر: امیرحسین مصلی
- مدیرهنری: عالیه اعتمادیان
- وب سایت: www.ayatemandegar.ir
- آدرس: تهران - خیابان سئول - کوچه ششم شرقی - پلاک ۲ - واحد۱
- تلفن: ۸۸۹۸۶۱۴۹
- چاپ: نقش افست گرافیک
- پست الکترونیک: ayatemandegar@yahoo.com

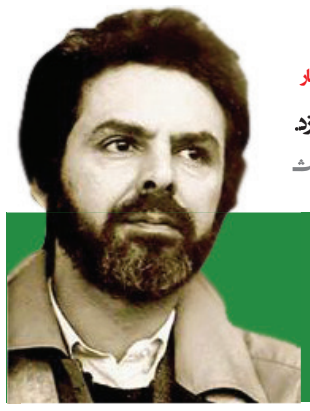

نشان ماندگار

مردم یک کمی سکوت کنید. شاید دل خدا برایتان بسوزد.

سهراب شهید ثالث

یادآوری

موسیقی پلی بین نام کاندیدا و صندوق!

سام شرف زاد
روزنامه‌نگار

مناظره نامزدهای ریاست جمهوری به صورت زنده پخش شد. گذشته از آن که یکی از این مناظره ها تحت عنوان مناظره فرهنگی و سیاسی برگزار شد و بیشتر اقتصادی بود، نکات قابل توجهی برای مخاطبین هنر خصوصا دنبال کننده های حوزه موسیقی داشت. این جریان از دقایق ابتدایی مناظره و صحبت های رییس جمهور شروع شد. «ما یک هنرمند داریم از اینکه دعای ماه رمضونش رو پخش کنیم اِبا می کنیم. یه ربنایی که مردم علاقه دارن پخش نمی کنیم.» اتفاقی که از سوی شهردار تهران بی پاسخ نماند و این اتفاق را استفاده ابزاری دانست و ادعا کرد ده ها میلیارد به خانه موسیقی کمک شده است! مسئله ای که از سوی خانه موسیقی تکذیب شد. اسحاق جهانگیری نیز از این فضا دور نماند و به این موضوع اشاره کرد: پذیرفته نیست هنرمندی تمام مراحل برای اجرای کنسرت را طی کند ولی مقامی با هر شرایطی جلوی آن را بگیرد و لغو کند. آنچه تا این قسمت یادداشت خواندید مرور اتفاقات موسیقایی مناظره بود و نگارنده قصدِ قضاوت ندارد چرا که همه چیز گویا است. حمایت تعداد قابلِ قبولی از اصحاب فرهنگ و هنر از حسن روحانی کجا و بحثِ تعطیلی آموزش موسیقی در فرهنگسراها که زیر نظر شهرداری هستند کجا! در دقایق ابتدایی مناظره، زمانی که بینندگان تمامِ حواسشان به تلویزیون بود و حسن روحانی از بدَون بردن نام، از استاد محمدرضا شجریان گفت و توانست تاثیر زیادی روی مخاطبین بگذارد. حمایت جریان اعتدال و نزدیک به اصلاحات از فرهنگ و هنر چیزِ تازه ای نیست و آن را می توان از دو منظر مهم بررسی کرد. یکی اهمیت این دو جریان سیاسی به جوانان و علایق آن ها و دیگری سیاست همراه کردن این قشر با خود است که البته در کنار هم بودن این دو مسیر،راه رسیدن به مقصد نهایی است . نگارنده پیشتر هم در یادداشتی عنوان کرده موسیقی نزدیک ترین هنر به مردم است و مخاطب اصلی آن جوانان هستند و این یک مسئله جهانی حساب می شود. در کشور ما مخاطب جوانِ موسیقی سوار بر موج های مختلف اجتماعی، سیاسی و هنری سوار است و متاسفانه برخی خود را به دستِ باد سپرده اند و به خوبی می توان از این شرایط استفاده یا سوء استفاده کرد. آنچه گفته شد قضاوت یا پیش داوری نیست و باید بدانید این اتفاق اگر هم بیافتد در مقایسه با دیگر بازی های سیاسی ناچیز است. اما ای کاش آقای قالیباف می دانست تصمیم های اصلی برای موسیقی کشور پشتِ کدام درهای بسته و توسط چه افرادی گرفته می شود. ای کاش آقای رییسی از حق آن دسته جوانان در مناظره دفاع می کرد که در مشهد زندگی می کنند و آرزو دارند در شهر خود به کنسرت بروند. آنچه نامزدهای ریاست جمهوری کم و بیش می دانند و مردم نمی دانند حضور افراد نالایق، هیچ کاره و بی اطلاع از مسائل مختلف در فضای موسیقی است. مردم نمی دانند صحبت های یک فرد که چشمِ مردمِ ساده شهرهای کوچک به دهان او است می تواند یک کنسرت مجاز را لغو کند. هر کسی رییس جمهور آینده باشد نمی تواند مقابلِ نیروهای فشار قد علم کند و دلیلش از حوصله این یادداشت خارج است. در پایان بار دیگر تکرار می کنم نگارنده قصد قضاوت و پیش داوری و حتی جهت دهی فکری به خوانندگان این یادداشت را نداشته و دلیل دست به قلم شدن، بیان چند نکته بود تا شاید نور آگاهی بیشتر شود.

نگاریست

شاهین صادقی
کارتونیست

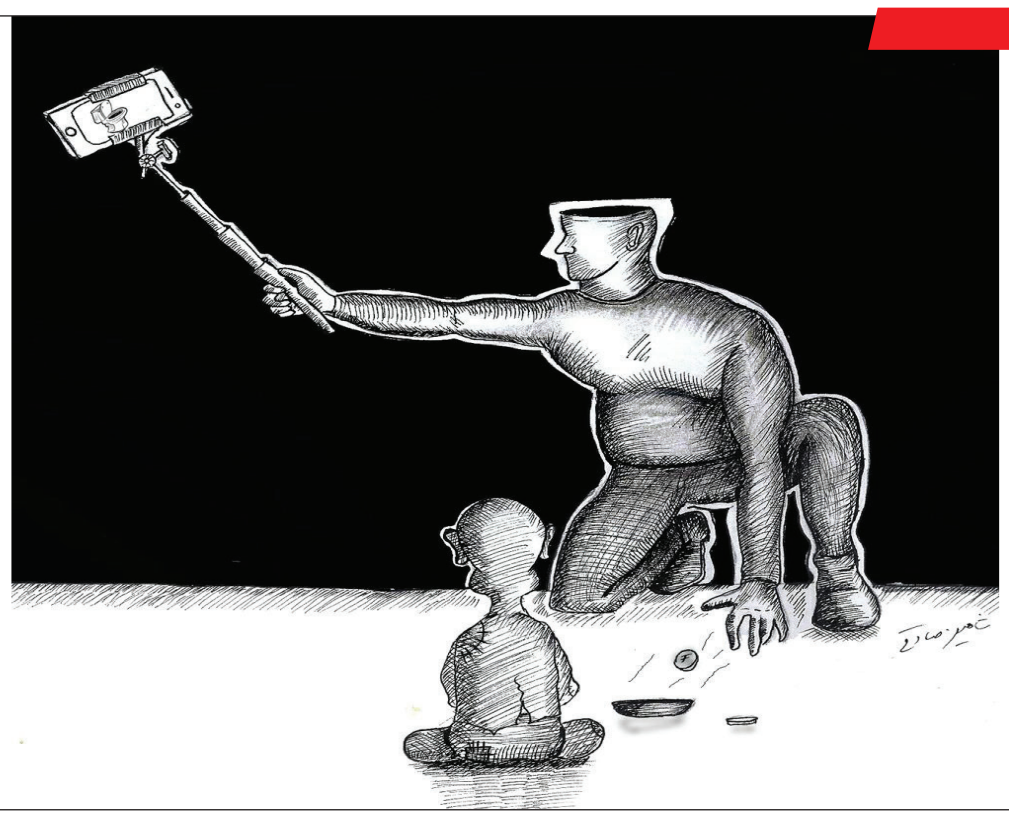

یادواره

راز همتایی لیله میلاد امام زمان (عج) با شب قدر

انسان کامل معصوم-که مصادیق منحصر آن عترت طاهره‌اند-عدل و همتای قرآن حکیم است و براساس حدیث متواتر ثقلین به هیچ‌وجه از یکدیگر جدایی نمی‌پذیرند. قرآن تجلّی کتاب تدوینی خدا و انسان کامل معصوم تجلّی کتاب تکوینی اوست. همان‌طور که با نزول قرآن در ظرف زمانی معیّن، آن ظرف معهود، قدر یافته و شب قدر می‌شود، با تجلّی امام معصوم و تنزلش از مخزن غیب الهی در ظرف زمان معیّن، آن ظرف شخصی قدر پیدا می‌کند و شب قدر می‌شود، زیرا هرچند ممکن است زمان و زمین به واسطه صدورشان از منبع غیب الهی حظّی از قداست داشته باشند؛ امّا آنچه مایه شرافت زمان است همانا متزمّن و آنچه مایه فخر مکان است همانا متمکّن است.

برطبق این بیان جامع، میلاد ولیّ معصومی که کون جامع و معادل قرآن مجید است، حقیقت او و نبوّت یا امامت او مستلزم شب قدر شدن خواهد بود. و بر همین اساس آنچه درباره حضرت صدیقه کبری، فاطمه زهرا علیها السّلام و نیز درباره میلاد حضرت خاتم الاولیاء عجل اللّه تعالی فرجه مبنی بر تطابق حقیقت آن ذوات مبارک با لیلهٔ القدر یا معرفی میلاد آنان به‌عنوان شب قدر مطرح می‌گردد،

روایات معصومان علیهم السّلام نیز گویای تبیین پیوند ناگسستنی قرآن و عترت‌اند و همسو با حدیث ثقلین، گواه جدایی ناپذیری این دو حقیقت و احکام آن‌ها از یکدیگرند.

همین پیوستگی در مقام معرفت نیز جریان دارد. ائمّه علیهم السّلام برای معرفی خود از قرآن کمک می‌گیرند و برای شناساندن قرآن از حقیقت خودشان سخن می‌گویند، زیرا هیچ یک را بی‌دیگری نمی‌توان شناخت.

از آنجا که حضرت خاتم الاوصیاء حجهٔ بن الحسن المهدی عجل اللّه تعالی فرجه عصاره فضائل اهل بیت وحی علیهم السّلام بلکه تمام انسان‌های کامل است، ظرف زمانی تجلّی او از مخزن غیب الهی در نشئه ملک در میان سایر ایام مبارک و موالید حجج الهی علیهم السّلام برجستگی خاص و ویژه‌ای یافته است که در پرتو آن همطراز لیالی قدر، بلکه شبی از شب‌های محتمل قدر به شمار می‌آید.

گویا در عصر ما که زمان ولایت آن آخرین ولیّ معصوم است، مقدرات عالم در مراتبی رقم می‌خورد که از شب میلاد آن حضرت در نیمه شعبان آغاز گردیده و در شب‌های ماه مبارک رمضان یکی پس از دیگری تثبیت می‌شود.

مشاعره

ملکا ذکر تو گویم که تو پاکی و خدایی
نروم جز به همان ره که توام راهنمایی

همه درگاه تو جویم، همه از فضل تو پویم
همه توحید تو گویم که به توحید سزایی

تو زن و جفت نداری، تو خور و خفت نداری
احد بی‌زن و جفتی، ملک کامروایی

نه نیازت به ولادت، نه به فرزندت حاجت
تو جلیل‌الجبروتی، تو نصیرالامرایی

تو حکیمی، تو عظیمی، تو کریمی، تو رحیمی
تو نماینده فضلی، تو سزاوار ثنایی

بری از رنج و گدازی، بری از درد و نیازی
بری از بیم و امیدی، بری از چون و چرایی

بری از خوردن و خفتن، بری از شرک و شبیهی
بری از صورت و رنگی، بری از عیب و خطایی

نتوان وصف تو گفتن که تو در فهم نگنجی
نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نیایی

نبد این خلق و تو بودی، نبود خلق و تو باشی
نه بجنبی، نه بگردی، نه بکاهی، نه فزایی

همه عزی و جلالی، همه علمی و یقینی
همه نوری و سروری، همه جودی و جزایی

همه غیبی تو بدانی، همه عیبی تو بپوشی
همه بیشی تو بکاهی، همه کمی تو فزایی

احد لیس کمثله، صمد لیس له ضد
لمن‌الملک تو گویی که مر آن را تو سزایی

لب و دندان«سنایی» همه توحید تو گوید
مگر از آتش دوزخ بودش روی رهایی

سنایی غزنوی

حرف آخر

چرایی اغماض در نظارت بر ساختمان سازی

طیبه سیاووشی
نماینده مجلس شورای اسلامی

حادثه پلاسکو هنوز از خاطر مردم نرفته است و به این زودی ها هم مردم فراموش نخواهند کرد که در اثر سهل انگاری در رسیدگی به مسایل ایمنی ساختمان پلاسکو و چگونگی مدیریت بحران در این حادثه دلخراش جان تعدادی از هموطنانم گرفته شد و خسارات مالی بی شماری وارد آمد.

ساختمان هایی چون پلاسکو در شهرهای بزرگ کم نیستند و حوادثی چون آتش سوزی، زلزله، سیل و ... هم از پیش خبر نمیکند. اما آمادگی و کارآمدی مسئولان و مدیران شهری میتواند از شدت و گستردگی خسارات جانی و مالی بکاهد. مساله ای که متاسفانه فقط در زمان حادثه اهمیت پیدا میکند و بعد از آن از خاطره ها محو می شود.

برهمین اساس به منظور پیشگیری از وقوع چنین حوادثی بایسته است که مو به مو به قوانین عمل شود، ما خاصه در فاجعه پلاسکو ، قوانین مرتبط و شفاف و صریحی داریم ، متاسفانه عمل به قانون که خودنوعی پیشگیری نیز محسوب میشود، در برخی سازمانها و نهادها سلیقه ای عمل میشود.

در این مورد برخی از موارد قانونی که در تذکر صحن علنی مجلس هم به آن اشاره داشتم،ارجاع می دهم: به طور مثال به ماده ۲۰ قانون موجر ومستاجر جهت تعمیرات اساسی،ماده۱۴ قانون تملک آپارتمانها در زمینه بیمه آتش سوزی، بند ۱۴ ماده ۵۵ قانون شهرداریها برای اتخاذ تدابیر موثر برای رفع خطر از بناها، طبق بند ۱۹ ماده ۷۱ قانون تشکیل شورای شهر و روستا و طبق ماده ۱۰۵ و تبصره ذیل آن در قانون کار مبنی بر گزارش فوری ومکتوب بازرس در صورت احتمال وقوع حادثه.

متاسفانه بر اساس یافته های کمیته گزارش ملی پلاسکو، تیم ایمنی در ساختار فرماندهی تشکیل نشده، ریسک ریزش موضعی کلی ساختمان ارزیابی نشده، انسداد معابر دسترسی توسط راهنمایی و رانندگی با تاخیر صورت گرفته و فرماندهی مدیریت بحران این حادثه دچار خلل بوده است، که این موارد عینا و مستندا در گزارش ملی پلاسکو قید شده، البته در بازدیدی که روز حادثه داشتیم نیز این امر بسیار ملموس بود.

همچنین در خصوص بضاعت آتش نشانی نیز به همین گزارش اشاره میکنم(گزارش ملی پلاسکو به عنوان سند مکتوب راهگشا به دستور رییس جمهور محترم برای بار نخست توسط نخبگان جامعه به صورت تخصصی تنظیم شده) که در آن آمده است، علاوه بر اشکالات موجود در ساختمان از جمله از نظر طراحی و شرایط و امکانات، مشکلات فنی در وسائل و ابزار مستعمل آن سازمان مشهود بوده است.

متاسفانه درصد قابل توجهی از ساختمانهای تهران و سایر کلانشهرهای کشور از ایمنی لازم برخوردار نیستند و این به دلیل ضعف و حتی نبود نظارت کافی بر ساخت و ساز ساختمانها صورت گرفته است. همچنین به دلیل فسادی که در دستگاههای مختلف شاهد هستیم در روند نظارت بر ساختمان سازی به شدت اغماض میشود و جان بسیاری از مردم در معرض تهدیدهای مختلف از جمله آتشسوزی، زلزله و سیل قرار میگیرد.

امیدواریم با انتخابات شورای شهر، این مجموعه را به دست افراد کارشناس و متخصصی بسپاریم که بتوانند مدیریت سالم و به دور از فسادی را برای تهران انتخاب کنند و در آینده شاهد بروز مشکلاتی از جمله حادثه دلخراش پلاسکو نباشیم.

اشاره

در تهران مانور مدیریت بحران تشکیل نشده است

محمدمهدی تندگویان
عضوشورای شهرتهران

رییس کمیته شهرسازی شورا با بیان اینکه در شهر تهران طی ۱۲ سال گذشته مانور مدیریت بحران برگزار نشده، با اشاره به حادثه پلاسکو گفت: آواربرداری در حادثه پلاسکو به صورت مناسب و فنی انجام نشد، تونلهایی که در آنجا حفر شد زیرنظر متخصصان نبود و این موضوع مشکلات زیادی را به وجود آورد.

محمدمهدی تندگویان، عضو شورای شهر تهران با اشاره به ارائه گزارش کمیته فنی و حقوقی حادثه پلاسکو که هم از سوی دولت و هم از سوی شورای شهر نظرات خود را ارائه کردند، اظهار کرد: در گزارش کمیته ملی حادثه پلاسکو بیشترین مقصر شهرداری تهران شناخته شد.

وی با اشاره به اینکه یکی از بزرگترین معضلات در پایتخت مدیریت بحران است، اضافه کرد: شهردار تهران مدعی هستند که مدیریت بحران شهر را برعهده دارند. در همان جلسهای که ایشان به شورای شهر آمدند، از ایشان پرسیدم تخصصهایی که ما در زمینه مدیریت بحران شهر داریم، چه چیزی است؟

وی افزود: افرادی که در حادثه پلاسکو به عنوان مدیران بحران در کنار ایشان فعالیت میکردند، چه کسانی بودند؟ آیا تخصصهای لازم را داشتند؟

تندگویان با بیان اینکه قالیباف ۱۲ سال است که پست شهردار تهران را برعهده دارد، تصریح کرد: آقای قالیباف چه دورههای تخصصی را در زمینه مدیریت بحران گذراندهاند؟ اصلا در تهران تا به حال چند دوره مانور مدیریت بحران برگزار شده است؟

وی ادامه داد: شهردار تهران وظیفه رصد ضعفها را برعهده دارد. آیا اصلا ایشان ضعفهای مدیریت بحران تهران را رصد کرده اند؟

عضو شورای شهر تهران با بیان اینکه طی ۱۲ سال گذشته حتی یکبار هم مانور مدیریت بحران در تهران صورت نگرفته است، افزود: تنها مانورهای ساختمانی توسط آتشنشانان درخصوص برخی از ساختمانهای خاص صورت گرفته است که به آن مدیریت بحران نمیگویند.

وی در توضیح مانور بحران گفت: اگر زلزله بیاید یا یک حادثه بزرگی همانند پلاسکو رخ دهد، باید تمام دستگاههای مرتبط با یکدیگر هماهنگی لازم را داشته باشند، اما طی این ۱۲ سال هیچگاه تمامی این دستگاهها در چنین شرایطی قرار نگرفته و برای حادثه های اینچنینی آماده نشده اند.

وی ادامه داد: مدیریت بحران جزو شرح وظایف شهردار تهران است، اما سوال اینجاست که چرا فردی که مدیریت شهری را بر عهده گرفته چرا تلاشی برای گذراندن دوره های مدیریت بحران نکرده است، حتی کسانی که در کنار ایشان هستند این قابلیت را ندارند.

عضو شورای شهر تهران با اشاره به نحوه آواربرداری در ساختمان پلاسکو توضیح داد: آواربرداری در حادثه پلاسکو به صورت مناسب و فنی انجام نشد، تونلهایی که در آنجا حفر شد زیرنظر متخصصان نبود و این موضوع مشکلات زیادی را به وجود آورد.

تندگویان تصریح کرد: من بارها این سوالات را از آقای قالیباف پرسیدهام اما هیچ پاسخی نگرفتم و در هیچ کدام از گزارشها هم به پاسخ سوالاتم نرسیدم.